

BÍBOR KÖR ANYAGOK SZÁRNYAK SOROZAT

10. SHOUD – ADAMUS főszereplésével, Geoffrey Hoppe közvetítésében

Elhangzott a Bíbor Körben

2018. június 2-án.

www.crimsoncircle.com

FONTOS MEGJEGYZÉS: Ez az információ talán nem számodra készült kivéve, ha teljes felelősséget vállalsz az életedért és a teremtéseidért.

* * *

Vagyok, Aki Vagyok, Adamus Saint-Germain.

Drága barátaim, vegyünk egy jó mély lélegzetet, ahogy elkezdjük ezt az összejövetelet!

Ez tényleg csak az utazásotok feljegyzése. Erről szól az egész, az utazásotok feljegyzéséről, ami ezer vagy még annál is több életet foglal magában, és a hatalmas örömök, a sok nehézség, a sok keresés, a sok kérdés, és a sok sötét éjszaka utazása.

De ez az egész tényleg a történelem, a múlt feljegyzése, és ennek a felvételnek, amit éppen készítünk, a legkitűnőbb része ennek a világ minden részéről összegyűlt csoportnak a nagyon is történelmi utazása, hiszen a testet öltött megvilágosodásért vagytok itt, ami tényleg ennek az egésznek a lényege, és itt már tényleg a jó fejezetek következnek – a Mester Életében. A Mester életében. És ha valaki tényleg meg akarja érteni, hogy mit is csinálunk, amikor eljutunk erre a pontra az utazásunk során – a Mester Élete az. Erről szól az egész.

A Mester Élete sorozatból eddig hét részt vettünk fel. Ez a ti történetetek. Az, amit tanultok. Ami ott van a szívetekben. Mások is jönnek majd utánatok évek múlva. Nem most azonnal, hanem évek múlva, és látni fogják, hogy mi mindenben mentetek keresztül. Hallani fognak annak a temérdek sok embernek a történetéről, akik végig élték a földi életek igazi mélységeit, bosszankodásait, frusztrációit és szorongásait, majd végül hogyan emelkedtek felül rajtuk. Ez egy gyönyörűséges történet, amiről felvételt készítünk természetesen minden egyes Shoud alkalmával. Mennyi Shoud-ot is csináltunk összesen Tóbiás időszakának a kezdetétől fogva – 1999-től? Több mint százat? Hány összejöveteletünk és tanfolyamunk volt?

Mintha csak egy pillanat telt volna el a legutolsó összejöveteletünk óta, amit Dániában és Norvégiában tartottunk. Alig volt időm arra, hogy visszamenjek a Felemelkedett Mesterek Klubjába, hogy igyak

egy csésze kávé és hogy használjam a toalettet. Tudom, hogy igazából nem is kell használnom a toalettet, de az a helyzet, hogy egész egyszerűen csak szeretem azt használni. (nevetgélések) Tudjátok ti, emberek nagyon sok dolgot készpénznek vesztek. Mint például a toalett használatát, ahol el tudtok tölteni egy kis csendes időt magatokkal. Ez a megkönnyebbülés és az elengedés ideje. (nevetések) Tehát igen, szoktam wc-re járni. Nem mintha kellene, hanem mert ezt akarom.

Szinte csak egy pillanattal ezelőtt még a Felemelkedett Mesterek Klubjában voltam, most meg már itt vagyok. Ó, és micsoda összejöveteleink voltak Skandináviában! Csodálatosak! Csodálatos volt a Shaumbra, és csodálatos volt az információ. És ismételten szólva, az információ nem tőlem ered. Cauldre-vel és Lindával én formálom azt szavakká, de ez a ti utazásotok. A ti történetetek. Izgalmas látni, ahogy kibontakozik.

Pár évvel ezelőtt voltak olyan időszakok, amikor ez egy kissé frusztráló volt. Akadályokba ütköztünk, de nem léptünk át rajtuk. El kell, hogy mondjam, akkoriban kissé bosszantott a Shaumbra. Bár biztos vagyok benne, hogy ezt soha nem adta a tudtokra, de... (nevetések) De kissé felbosszantottatok. Mert az volt a mi makyo időszakunk. Teljesen benne voltatok a makyo-ban. Én meg megpróbáltalak onnan kihúzni titeket. A makyo a spirituális lószarotokat jelenti, vagyis az eltereléseiteket, a spirituális zajotokat. Ami mindenkivel megtörténik. Mindenkivel megesik, aki a spirituális utat járja, hogy magával cipeli a szemetét is. De az elmúlt pár összejövétel, főleg az utolsó pár Shoud, és kifejezetten a Keahak során már valami mást csinálunk. Új helyre tartunk.

Ez a két legutolsó összejövétel, a Threshold (Küszöb) már teljesen különbözött az előzőektől. És az új Master's Guide (A Mester útmutatója) – azt hiszem ez volt a neve...ez egy Mesteri összejövétel volt. Valódi Mesterek voltak ott a világ hány pontjáról is kedves Linda?

LINDA: Huszonnégy.

ADAMUS: 24 különböző országból voltak jelen egy helyen, ahol tényleg megváltoztattunk pár dolgot. Lényegében felkértük az embert a távozásra. Ezt már a legelső napon megtettük, így csak a Mester volt jelen. Aztán a harmadik napon visszahoztuk az embert, bár egy-két Mester ennek nem örült túlzottan. Visszahoztuk az embert, és tényleg megengedtük, hogy az integrációs folyamat bekövetkezzen.

És ez jóval meghaladta az elvárásaimat, ahogy ezt már a múlt havi Shoud-ban is megemlítettem. Végre történik a Megengedés. Nem kemény munkával, nem sok gondolkozással, hanem végre a Megengedéssel.

Hármasság

Eljutunk a lényeghez – megtennéd, hogy írsz az eszközödre?

LINDA: Meglátjuk.

ADAMUS: Eljutunk arra a pontra, ahol most már összehozzuk egymással az embert – légy szíves írd le az ember szót, és alá a Mestert és az Én Vagyok-ot. Hiszen integráljuk, tudatosan integráljuk az embert... (szünetet tart, többen nevetnek) Azt látom, hogy Linda ír, de semmi nem jelenik meg a képernyőn. (Az iPod nem működik rendesen) Ó, a technológia! Hát nem gyűlölitek? (nevetések)

Eljutunk arra a pontra, ahol most már összehozzuk egymással az ember és az ember...hé, én itt vagyok! (Peter odamegy Lindához, hogy megjavítsa a szerkezetet) Mindannyian a fennforgásra figyeltek! (nevetés) Ez makyo! Ez elterelés. Látjátok, hogy mindenki rájuk figyel! (Lindára és Peterre) Mintha ott valami fontos történné! Azt hiszem nekem is oda kell állnom melléjük, miközben beszélek! (még több nevetés)

LINDA: Ez egy elterelés. Te vagy ennek a Mestere!

ADAMUS: Igen, de most mindenki titeket néz!

LINDA: Á, értem! (nevetés)

ADAMUS: Hát ez annyira tipikus, van egy kis dráma, egy kis fennforgás. Miközben én minden idők legnagyobb spirituális bölcsességét mondom el éppen – ami a ti bölcsességetek.

LINDA: Mit írnak akkor? Az ember és...

ADAMUS: Már elfelejtettem!

LINDA: Az ember, a Mester meg még valami.

ADAMUS: Igen, igen. Csak találj ki valamit! Csak találj ki valamit! (valaki mondja, hogy „Ember, Mester, Én Vagyok”) Ember, Mester, Én Vagyok. Most az embernek a nagyon mély integrációja zajlik, aki... nem, nem, nem! Ember, Mester...

LINDA: Ó!

ADAMUS: Így írd fel!

LINDA: Legyél egyértelmű, ha azt akarod, hogy úgy írjam le, ahogy szeretnéd!

ADAMUS: Úgy jó! Nem, úgy nem jó...

LINDA: Istenem! Nagyon idegesítő vagy!

ADAMUS: ...mert akkor zavart keltesz. (nevetés) Kedvelem azt az eszközt.

LINDA: Tessék, most kijavítottam! (Kitörölt mindent, erre még többen nevetnek)

ADAMUS: Az ember a tapasztalás. Ez az ember célja. Azon elméledsz, hogy „Miért vagyok itt? Mi az élet értelme?” – Az élet értelme a tapasztalás. Ennyi. Ahogy erről nemrégiben beszéltem, az

embertől függ, rajtad múlik, hogy visszatérsz-e egy újabb létidőre, vagy akár tízre, vagy százra, mert teljesen megszállottak vagytok a tapasztalásra vonatkozóan. Ez vezérel, ez hajt titeket. Az ember imádja a tapasztalást. Az ember szereti belevetni magát a tapasztalásba, és ha hiszitek, ha nem – tényleg nem érdekli, hogy az egy jó vagy egy rossz tapasztalás.

LINDA: Hm.

ADAMUS: Azt mondjátok: - Én csak boldog tapasztalásokat akarok! Unikornisokat meg vattacukrot, meg ilyeneket! – Nem, ez nem így van. Nem, máskülönben nem figyelnél másra, miközben éppen hozzád beszélek. Akartok egy kis drámát, egy kis izgalmat – „Mi ment tönkre?! Mi romlott el?!”

LINDA: Én nem drámázok!

ADAMUS: (nevetve) Ez cseppet sem hangzott drámázásnak! (nevetések) Akarjátok a drámát, és az ember ezt imádja, és ezért dicsérd meg az embert. Becsüld nagyra az emberi énedet, ismerd el, mert sokszor bizony nagyon kemény vagy az emberi éneddel. Imádjátok a tapasztalást, és azt mondjátok, hogy nem szeretitek a kemény dolgokat, pedig dehogynem, szeretitek ti azt! Mert az szórakoztató. Tapasztalást ad, és ebből lesznek az igazán jó történetek!

Az ember az Én Vagyok-nak az a része, aki tapasztal. Az Én Vagyok Jelenlét a tudat, de nagyszerű tapasztalások nélkül, ami alatt a tényleg nagyon jót és a tényleg nagyon rosszat értem – kivéve a sivárságot – szóval az ember pontosan azt teszi, amiért idejött. És ez ebben a móka, tehát mondj köszönetet az embernek az összes tapasztalásáért.

Az érdekes dolog pedig az, hogy nincsenek tesztek. Az emberi tapasztalásban nem létezik semmiféle teszt. Senki nem ítélkezik feletted. Senki nem mondja azt, hogy „Ez jó vagy rossz?” – Csak az ember az, aki elkezdi azt megítélni, amihez aztán rengeteg sok energiát kapcsol, jó sok gravitációt ad hozzá, és azt mondja, hogy „Ó, az bűn volt. Rossz karma volt. Újra meg kell születnem, és újra el kell azt követnem!” – Tudjátok én látom ám, ahogy nevetnek, hogy „Ó, tényleg nagyon rossz karmám van. Ezért még le kell élnem jó pár életet. Még jobban meg kell azt tapasztaljam, amivel még több karmát csinállok, és akkor az majd még több idejövételre, és még több tapasztalásra ad okot.” – Ez egy önmagát állandósító tapasztalati állatkert. De ez az, amiben az ember tényleg nagyon jó.

És most az ember egy teljesen új tapasztalást él meg, azt, hogy milyen Realizálnak lenni, milyen integrálódni a Mesterrel. Eleinte ez egy kissé ijesztő, mert az ember már csak ilyeneket mond, hogy „Hé, várjál már, ki itt a főnök? Én vagyok az ember, és ez az én tapasztalásom. Ez az egész rólam és az egomról szól. Van nevem. Van egom. Van egy személyiségem. Mit értesz azalatt, hogy a Mester beköltözik? Ja igen, értem már! Az ember Mesterré fog válni.” – Nem, nem, nem erről szó sincs. Az ember nem válik Mesterré, hanem helyet teremt a Mester számára, és a Mester maga a bölcsesség. Az emberé a tapasztalás, a Mesteré pedig a bölcsesség.

És bármennyire is imádja ezt az ember, hogy „Ó, megtapasztalom milyen Mesternek lenni!” – hát nem igazán erről van szó. Hanem arról, hogy tapasztalásaid most már rendelkeznek a Mester bölcsességével, de itt egyáltalán nem arról van szó, hogy az ember megmesteredik.

LINDA: Megmesteredik?

ADAMUS: Megengedett számomra, hogy új szavakat alkossak. (nevetések) És tudod miért?

LINDA: Mert megteheted.

ADAMUS: Azért, mert minden egyes szó, ami létezik, úgy lett kitalálva. (a közönség reakciója, hogy „Ó!”)

LINDA: Hm. Jó.

ADAMUS: Ez az egyértelműség Mestere. (Adamus nevet)

LINDA: Jó. Jó.

ADAMUS: Most akkor ki kell találnom szavakat.

Tehát ez nem arról szól, hogy az emberből Mester válik. És ezt lényegében nem is akarnátok. Hanem arról szól, hogy kombináld azt a bölcsességgel, ami egy teljesen másmilyen tapasztalást nyújt a számodra. Azok, akik ezt tényleg megengedték magatoknak, kezdték felfogni, hogy másmilyenek a tapasztalások. Tényleg másmilyenek. Mert most már kombinálódnak a bölcsességgel, és az ember nem próbálja irányítani a bölcsességet, nem próbálja azt a hatalmába keríteni – amit egyébként sem tudsz megtenni. Bár úgy tehetsz, mintha erre képes lennél, de igazából nem tudod átvenni a hatalmat a bölcsesség felett. És hirtelen megváltoznak a tapasztalások.

Mondhatni az ember képtelen lett volna még csak elképzelni is, hogy ez milyen. Képtelen lettél volna rá. Ez volt az oka annak, hogy olyan sok mindennel eltereltelek benneteket az évek alatt. Sok olyat kellett tennem, hogy „Idenézz, miközben máshol csinálunk valami mást.” Mert az embernek meg van az elképzelése arról, hogy ez az egész milyen lesz. És egy páran már kezdték felfogni, hogy ez egyáltalán nem olyan, mint amit az ember egyáltalán el tudott volna képzelni. Mert ezt nem tudta volna elképzelni. Elképzelni sem tudta volna.

Beszélni szoktunk a szingularitásról. A szingularitás egy olyan fogalom, amit a filozófusok és a jövőkutatók használnak. A szingularitás szó jelentése az, amikor az emberi tapasztalás – az emberiség tapasztalása – eléri azt a határpontot, amit korábban el sem tudott volna képzelni, és most pontosan ez történik a technológiával. Az átlagember nem tudja előre megjósolni, hogy milyen lesz az élet 50 év múlva, nem tudja azt mondani, hogy „A bolygó akkor majd ilyen és ilyen lesz”. – Tudjátok vannak csoportok és szervezetek, akik ezt teszik, de nagyon nagyot fognak tévedni, mert ebből az itteni, lenti nézőpontból ezt nem lehet megtenni. Nem lehet elképzelni se. Mert ez nincs benne az elme érzéktárában, nincs rá háttere, hivatkozási pontja, és ezért van az, hogy erre egyáltalán nem képes.

Te magad is most ezen méz keresztül. El se tudtad volna képzelni ezt az egész Mester dolgot.

Ha mondjuk 10-20 évvel ezelőtt azt mondtad volna magadról, hogy „Mester vagyok” – akkor olyan dolgokkal társítottad volna ezt, mint a vízen járás, vagy hogy a semmiből a tenyeredbe manifesztálsz valamit, meg ilyeneket, és ez az egész úgy ahogy van, makyo, és ennek az égvilágon semmi köze sincs a Realizációhoz. Most már tényleg elegen vagytok ahhoz, hogy igazán elkezditek beengedni a Mester bölcsességét, ami az összes létidő bölcsessége. És ezt összekombináljátok az emberi tapasztalással. Most már bölcs tapasztalásaink vannak. A tapasztalásaink egy újfajta mélységgel rendelkeznek.

És az ember egy bizonyos értelemben véve akarja ezt az új mélységet. Belefáradt már a sivár, egyhangú életbe, belefáradt már abba, hogy minden egyes inkarnáció nagyon is hasonlít az azt megelőző inkarnációra. És vágyott erre az új tapasztalásra, de úgy, hogy nem tudta azt elképzelni. Persze megpróbálta. Az ember megpróbálta elképzelni az új világot, az új életet, vagy bármit, de tudjátok, ez tényleg nem működött, hiszen az mindössze a réginek volt egy kicsit másmilyen változata. Tudjátok, sokszor elmondtam már, hogy az a kicsit gazdagabb, kicsit fiatalabb, kicsit boldogabb verzió volt, de egyáltalán nem volt új.

És most az embernek új tapasztalásban van része a Mester bölcsességével és az Én Vagyokkal, az Én Vagyok Jelenléttel, ami maga a tudat. Sokkal jobban kedvelem az Én Vagyok kifejezést, mint az Isteniséget. Mert az isteniség szót elég sok vallási meg Jézus dolog, valamint New Age dolog lengi körbe. Az Én Vagyok Jelenlét tudat, tudatosság. Ennyi az egész. És most ezt a hármat egybeintegráljuk, és ez pontosan most történik. És az ember ezt tényleg nem tudja még csak elképzelni sem. Mindössze megengedni tudja.

Igazából a Mester ennek az egész folyamatnak a felbújtója. A Mester az, aki a Realizációt akarja. Az ember egy új tapasztalást akar, de a Mester az, aki a Realizációt akarja.

Így aztán nagyon izgalmas időszak ez az integráció. Máris többet fogunk erről beszélni, de most csak vegyétek egy jó mély lélegzetet és érezd azt, hogy hol tartasz.

Érezd, hogy hol tartasz, és érezd ezt az ember és a Mester nézőpontjából is! Milyen változások és kihívások adódnak menet közben?

A Realizáció tényleg az egyik legegyszerűbb dolog. Olyan egyszerű. De pont az egyszerűsége miatt lett megbonyolítva és vált nehezzé időnként. Miközben rendkívül egyszerű, mégis le lett takarva, el lett fedve mindenféle makyoval meg nehézséggel és sok önvizsgálattal, ami önutálattal, önmagad megvetésével kombinálódott. Pedig tényleg nagyon egyszerű, és az utánaérkező csoport tanulni fog a tapasztalásaitokból. Ide nézzetek! Ide nézzetek! Ide figyeljete! (nevetések) Az online nézők kedvéért mondom, hogy megint egy kis technikai probléma adódott itt a másik oldalon. Szerintem már sokszor elmondtam, hogy sok problémátok lesz a technológiával.

LINDA: Ez a te hibád.

ADAMUS: Hát persze, hogy az én hibám, mint mindig. De ...sok probléma lesz. De itt van nekünk a régi, hagyományos tábla, amihez mindig visszafogunk térni. Legalábbis úgy hiszem. (nevetések)

Ahogy már korábban is elmondtam, tettem egy merész állítást arra vonatkozóan, hogy ti vagytok a legelső olyan emberi csoport, aki megcsinálja a Realizációt. Persze emiatt kihívások elé állítottak már, és más csoportokkal példálóztak, akik még a közelében sem járnak ennek. Ezeknek a csoportoknak meg vannak a maguk guruik, rendszereik, ott van az önfegyelmük és ott vannak az elméleteik – de még csak a közelébe sem járnak annak, aminek ti. Ott vannak az ösvényen, de még eléggé hátul vannak. Mert tényleg ti vagytok – és ezt leellenőriztem a Felemelkedett Mester Klubjában – tehát tényleg ti vagytok az első olyan emberi csoport, akik megcsináljátok a Realizációkat. És ez nem egy spirituális vagy vallásos dolog. Nem is tudom hogyan kellene ezt hívni, mert ez egyszerűen egy azzá válás, egy átlényegülés. Tehát ti vagytok a legelső ilyen csoport. És az összes többi Felemelkedett Mester, aki ezt megtette, azt egyénileg tette meg. És ez a legelső ilyen alkalom az időzítés, és többek között a technológia miatt, ami van, hogy működik, és van, hogy nem működik. És az Atlantiszi Álom miatt van az, hogy ez a legelső olyan csoport, ami belemegy a Realizációba.

Sok más csoport van, akik tanulmányozták a spirituális, szentséges szentírásokat, szövegeket. Sok más csoport jár együtt az ösvényen, együtt mennek a szent ösvényen, de egyikük sem jutott el ilyen messzire sok különféle okból kifolyólag, és ez lényegében egy jó felvezetés a mai kérdésemhez...

LINDA: Ó!

ADAMUS: Amit ma már Shaumbra bölcsességnek hívunk.

Shaumbra bölcsesség

Mostanában kezdtük ezt bölcsességnek hívni, mert előtt inkább... hmm ...hát azt nem nevezném bölcsességnek. Csak kérdésekre adott válaszoknak. De ma már Shaumbra bölcsességnek hívjuk.

(bejátszásra kerül a videó: „És elérkezett a Shaumbra Bölcsesség ideje!”)

Jó. Pont úgy hangzik, mint egy rossz vetélkedő, mert néha az is. (nevetések) Oké, akkor kérem felkapcsolni a világítást! Linda máris indul a mikrofonnal.

A kérdés a következő: Azt állítom, hogy tényleg ez a legelső olyan csoport, aki belemegy a Realizációba, és itt marad a testében, itt marad a bolygón. Miért van az, hogy itt van ez a temérdek sok rendszer és önsegítő program – és még sem hatékonyak a megvilágosodás vagy a Realizáció vonatkozásában?

Rengeteg sok önsegítő program elérhető és ti mindannyian sok pénzt költöttetek rájuk. Sok spirituális tanfolyam van – amit én guru tanfolyamnak hívok, és egy páran részt vettetek ezeken. Néhányan hosszú ideig éltetek ashramokban. Egy páran elvégeztétek – sok pénzt költöttetek a fegyelmre, a szenvedésre, és arra, hogy azt mondják nektek, hogy mekkora idioták vagytok. Ez persze nem itt történt, hanem más helyeken. Miért van az, hogy ezek hatástalanok a Realizációt illetően? Linda, kérlek!

LINDA: Könyörögtél. (mondja Mary Sue-nak)

MARY SUE: (nevetve) Tényleg.

ADAMUS: Igen, kedvesem.

MARY SUE: Szerintem ők kívülről közelítenek a dolgokhoz, és nem belülről.

ADAMUS: Oké, tehát kívülről közelítenek a dolgokhoz. Jó, jó. Jó válasz. Látjátok? Látjátok a bölcsességet? Csak úgy sugárzik. Rendben. Tehát miért van az, hogy ezek az önsegítő és spirituális tanfolyamok nem hatékonyak a Realizációt illetően? Igen uram.

VINCE: Ez a mikrofon most be van kapcsolva?

ADAMUS: Igen.

VINCE: A saját programjukat kínálják neked, ahelyett, hogy a saját programodat alkalmaznád önmagad számára.

ADAMUS: Igen. Kiváló! Kitűnő! Jó. Még kérek egy párat! Ezek az önsegítő programok és tanfolyamok végsősoron miért nem működnek?

LINDA: A kezed a levegőben volt.

JOE: Tényleg?

ADAMUS: Szerintem csak az orrát piszkálta (nevetés), de...

JOE: Nincs benne pénz.

ADAMUS: Nincs benne pénz.

JOE: Nincs benne pénz, ha tudatodra ébredsz.

ADAMUS: Ó! Oké. Tehát erre mennek rá.

JOE: Igen.

ADAMUS: Hogy lényegében ez sose történjen meg.

JOE: Igen.

ADAMUS: Nahát!

JOE: Ezért is van az, hogy a folyton használod a csekk könyved.

ADAMUS: Aha! És...

JOE: Vagy a hitelkártyád.

ADAMUS: Érdekes! Tehát ez egy befektetés a részükről. Vagyis a gyógyító soha nem gyógyítja meg teljesen a pácienseket. Folyamatosan azt mondja nekik, hogy „Ó, új probléma merült fel!”

JOE: Igen!

ADAMUS: Jó, jó. Oké. Te is benne voltál ilyenben?

JOE: Hát persze! (nevetés) Ahogy mindannyian, nem igaz?

ADAMUS: És mi okozta azt, hogy kiszállj belőle? Miért hagytad ott?

JOE: A tudatosság.

ADAMUS: Jó. Hát annyira jók vagytok! Nem tudok már akadékoskodni veletek. (nevetések) És ez tényleg idegesítő! Értitek, semmibe nem tudok belekötni.

LINDA: Akkor Adamus, azt szeretnéd, hogy....

JOE: Igen!

LINDA: Azt szeretnéd, ha akadékoskodhatnál valakivel? Szeretnéd, ha egy másfajta energiát választanék?

ADAMUS: Ez egy kicsikét nyilvánvaló most! (nevetnek) – Jól van, elég volt a bölcsességből! Következzen a Shaumbra hülyeség! Bumm! (nevetés) Nem szeretném erre megkapni a mikrofont! Inkább maradjunk meg a bölcsességnél! Ezek tényleg jók, és megmutat valamit, mégpedig azt, hogy megengeditek a bölcsességeteket. És figyeljétek csak meg a válaszokat! Régebben ez úgy ment, hogy mikor válaszoltatok, először egy mentális válasszal álltatok elő úgy, hogy közben hebegtetek-habogtatok, és szinte látni lehetett, ahogy a választ adó személy bemegy a fejébe, és egy mentális választ fog adni. Igen kedves uram, ez egyenesen a szívéből jött, makyo nélkül. Ez egy tiszta válasz volt. Ez a bölcsesség.

JOE: Hát igen! (még több nevetés)

ADAMUS: És nem kellett neki 15 perc ahhoz, hogy elmesélje a történetét. Mert egyenesen ott volt a bölcsesség. Emlékeztek azokra az időkre, amikor összegyűltünk, feltettem egy kérdést, és a választ adó személy egyre csak mondta és mondta és mondta és mondta, majd durván félbeszakítottam, és azt mondtam neki, hogy „Térjünk vissza a kérdéshez, a lényeghez. Mi a válaszod?” – De most már nem vagytok ilyen mókásak. (nevetések) Mert már nem csináljátok ezt. De

folytassuk, és majd meglátjuk.

LINDA: Oké.

ADAMUS: Folytassuk! Tehát ezek az önsegítő programok és az úgynevezett spirituális tanfolyamok, és egyébként most tartani fogok egy kis szünetet, mielőtt válaszolnátok. Cauldre nagy ritkán – minden nap – panaszkodik, hogy ő és Linda meg Bonnie rossz email-eket kap amiatt, hogy ilyeneket mondok, hogy ezek a tanfolyamok teljesen....

LINDA: (rosszalló hangot ad ki, hogy Adamus ne folytassa)

ADAMUS: ... lehúzóak, kész rablás az egész. (Adamus nevet) Helló! Vagy makyók. Mert azok. Azok. De ezért ne azokat vádoljátok, akik ezeket tartják, hanem azokat az embereket, akik részt vesznek rajtuk. Mert bizony részt vesznek ezeken. Hogy miért? Nos, folytassuk! Igen.

ALAYA: A saját tapasztalatomból szólva, éppen most diplomáztam le az egyetemen, és miközben bejártam a különböző tárgyra, azt éreztem: - De hát én ezt tudom. Én ezt tudom. – mialatt folyt a tanítás. Aztán persze voltak olyan dolgok is, amiket nem egészen tudtam. És ilyenkor kicsit több gyakorlást akartam. De tényleg tudtam. Tényleg tudtam, pontosan úgy, ahogy ismerem a saját bölcsességemet, és többé már nincs szükségem arra, hogy ehhez másokat vegyek igénybe, hogy ezt tovább folytassam. Lediplomáztam. Lediplomáztam. (A közönség tapsol)

ADAMUS: Bámulatos!

ALAYA: Végeztem. Végeztem. Végeztem.

ADAMUS: Bámulatos. De miből?

ALAYA: Én Vagyok-ból.

ADAMUS: Én Vagyok-ból. Jó. Tehát ledip...

ALAYA: Az Én Vagyok diplomát tettem le.

ADAMUS: Jó. És megkaptad a diplomádat?

ALAYA: Igen.

ADAMUS: A diplomádat és minden mást is?

ALAYA: A tanúsítványokat.

ADAMUS: Mire vonatkozóan?

ALAYA: Üzleti élet és számítógépes információs rendszerek.

ADAMUS: Ó, én meg már azt hittem, hogy a pusztán csak az emberi létből diplomáztál le, hogy abból a sivár emberből most már...! Azt hittem...

ALAYA: Én Vagyok!

ADAMUS: Azt hittem, hogy a felsődön szereplő W betű a bölcsességet jelenti. Bölcs Mestert jelent.

LINDA: Ó!

ALAYA: Igen, azt jelenti. Bár volt idő, amikor azt jelentette, hogy „vajon miért?” Miért?!

ADAMUS: Miért, miért, miért, miért?

ALAYA: Vajon miért, vajon miért? De igen.

ADAMUS: Ja, hogy emberi diplomát, végzettséget szereztél.

ALAYA: Igen. Kielégült egy emberi vágyam, és ezt az egészet úgy csináltam végig, hogy nincs adósságom. Ehhez mit szólsz?

ADAMUS: Nahát!

ALAYA: Tényleg azt érzem....

ADAMUS: Gratulálok!

ALAYA: Köszönöm. Köszönöm.

ADAMUS: De fel kell tennem a kérdést.

ALAYA: Igen.

ADAMUS: Mikor fogsz lediplomázni a Realizációból?

ALAYA: Most azonnal.

ADAMUS: Nem hinném.

ALAYA: Jó.

ADAMUS: Nem hinném. És pont ez a lényege a mai megbeszélésünknek. Te és a diplomád, vagy a végzettséged. (Adamus nevet) Erről fogunk ma beszélni.

ALAYA: Ezért is hoztam ezt. Azt mondtad...

ADAMUS: Ma arról fogunk beszélni, hogy „miért”, „miért nem”. Igen, hallom, hogy mindannyian azt mondjátok, hogy „Készen állok.” – de...

ALAYA: Úgy teszek, mintha – amíg meg nem történik.

ADAMUS: Ebben én nem vagyok olyan biztos. Nem igazán... tetszik ez nekem.

ALAYA: Úgy teszek mintha – amíg meg nem történik. Addig mondogatom ezt, amíg meg nem történik.

ADAMUS: Ez rendben van, mert régebben csak apró lépésekben haladtunk, de most már oda fogunk érni. Ezért is örülök, és nagyon büszke papaként viselkedek manapság a Felemelkedett Mesterek Klubjában, mint egy páva! Ó, és ezzel tényleg felidegesítem néhányukat! Igen.

LINDA: Ezt elhiszem! (nevetések)

ADAMUS: Nem mindegyiket. Csak egy keveset, akik kedvelnek. (Adamus nevet)

ALAYA: Továbbra is azt fogjuk tenni, amit teszünk, hogy...

ADAMUS: Pontosan.

ALAYA: Hogy büszke lehess ránk.

ADAMUS: Az vagyok!

ALAYA: Pontosan.

ADAMUS: Az vagyok! Jó.

ALAYA: És a diplomám alkalmából hoztam is egy tortát – ami pizzás. Tehát hoztam egy tortát mindenkinek.

ADAMUS: Akkor most ez a diploma torta lényegében egy pizza? (nevetések)

ALAYA: Nem, csak van benne pizza réteg.

ADAMUS: Ez két teljesen különböző dolog.

ALAYA: Igen.

ADAMUS: Az emberek...

ALAYA: Pizza.

ADAMUS: Ugyan már jó ideje nem éltem ezen a bolygón, de most komolyan azt akarod nekem mondani, hogy az emberek összekombinálják a tortát és a pizzát egyetlen ételben?

ALAYA: Ühüm. Igen.

ADAMUS: Pfuj! Miért nem mindjárt egy kis hallal kombinálsz a tortát, hogy tényleg fura és bizarr legyen? (nevetések) Tudod, az utolsó életemben a zabkása volt a kedvenc ételem mézzel és dióval.

ALAYA: Igen, azt én is szeretem.

ADAMUS: Tehát amikor ilyeneket hallok, hogy az ember pizzát készül enni, ami valószínűleg nem a legjobb pizza- sajnálom Sandra! De ez nem valami jó pizza. Megszagoltam. Úúú!

LINDA: Most a pizzáról beszélsz?

ADAMUS: Igen.

LINDA: Ja, jó. (nevetések)

ADAMUS: Nem ettem belőle, csak megszagoltam. És ezt miféle tortával kombinálsz?

ALAYA: Hát tudom, hogy itt mindenki szereti a csokoládét.

ADAMUS: Valóban.

ALAYA: Én nem eszem csokoládét.

ADAMUS: Ó!

ALAYA: Ezért aztán az egyik fele csoki torta, a másik fele pedig citromos málna krémes, fehér cukormázzal.

ADAMUS: És összerakod egymással a csokit meg a citromot? (nevetés)

ALAYA: A csokit, a citromot és a málnát.

ADAMUS: Mi történt ezzel a bolygóval a legutolsó életem óta?

ALAYA: Málnával és cukorral!

ADAMUS: A málna és a csoki összeillik egymással.

ALAYA: Ahogy a málna és a citrom is összeillik egymással.

ADAMUS: Igazából nem. Energetikailag nem illenek össze.

ALAYA: De igen!

ADAMUS: Nem.

ALAYA: Meg kell, hogy kóstold!

ADAMUS: Nem kóstolom meg, és ahogy már mondtam, én Zabkása Uraság vagyok.

ALAYA: Ó, hát a zabkását is szeretem.

ADAMUS: Az finom.

ALAYA: Igen, jóízű.

ADAMUS: Valamikor együtt kellene vacsoráznunk! Zabkását!

ALAYA: Igen! Zabkását!

ALAYA: Én aszalt szilvát is teszek bele, tudod, csak, hogy...

ADAMUS: Nem hinném, hogy aszalt szilvát ennék, de...

ALAYA: Aszalt szilva!

ADAMUS: Nem, én azt nem kedvelem. Nem kedvelem.

ALAYA: Pedig én az aszalt szilva országában nőttem fel. Mit is mondhatnék?

ADAMUS: Szóval lényegében elismered.

LINDA: Ezzel most azt mondtad, hogy szeretsz a fürdőszobába járni!

ALAYA: Igen! (még több nevetés)

ADAMUS: Lényegében elismered, hogy aszalt szilva országában nevelkedtél?

ALAYA: Igen, igen.

ADAMUS: Hol termesztik az aszalt szilvát?

ALAYA: Ó, hát ezek lényegében szilvák, amikből aszalt szilvák lesznek.

ADAMUS: Aha! Szóval egy csalóval van dolgunk! Egy csalóval!

ALAYA: San José-ben, Kaliforniában, hárman nagy beszélgetést folytattunk San José-ről. Én San José-ban születtem és nevelkedtem harmadik generációsként, és mi szilvát termesztünk, amikből aztán aszalt szilvát csinálunk.

ADAMUS: És mégis, hogy lesz a szilvából aszalt szilva?

ALAYA: Szárítással. (nevetés) Megszárítod őket...

ADAMUS: Túl gyors vagy nekem.

ALAYA: Te tanítottál engem!

ADAMUS: Akkor tehát olyan, mint egy ember?

ALAYA: Szárítsuk ki!

ADAMUS: Én ezt egy kicsit átfogalmaznám. Tehát itt van nekünk a szilva.

ALAYA: Igen, a szilva, a csodálatos szilva.

ADAMUS: Csodálatos szilva, ami egy nap lehullik a fáról a földre, beüti a fejét, majd csak ott fekszik, hiszen mi mást is tehetne? – Azt mondja, hogy „Újra szilva akarok lenni!” – Ki van zárva. Soha többé nem leszel szilva! – „Mihez kezdesz? Mit tesz ilyenkor egy szilva?” Vesz egy mély lélegzetet és megengedi – „Megengedem magamnak, hogy aszalt szilva legyek!”

ALAYA: Igen.

ADAMUS: A Megengedés által.

ALAYA: Igazából leszedjük, majd kirakjuk őket a szárítórácsra, és egészen addig ott lesznek, amíg a nap meg nem szárítja őket.

ADAMUS: Tehát nem szabad tartásúak.

ALAYA: Nem! (nevetés) Nem szabad tartásúak. (nevetnek) Nem azok! Mivel az emberek rakják ki őket száradni, vagy megaszalódní – így nem szabad tartásúak.

ADAMUS: Hogy ott szenvedjenek a napon. Mennyire nagyon emberi dolog ez! (Alaya nevet)

LINDA: Mégis hova akarsz ezzel kilyukadni?!

ADAMUS: Oda, hogy visszakapd a mikrofont.

ALAYA: Micsoda beszélgetések ezek!

ADAMUS: Hát ez minden bizonnyal kivágásra kerül majd, mint a filmek végén levetített, kivágott bakis jelenetek, tudjátok! (nevetések)

ALAYA: Nem! Ahhoz túl jó!

ADAMUS: Mindegy, de gratulálok a diplomádhoz! De most, hogy az embernek meg van a diplomája, tényleg, igazán belemegyünk a diploma megszerzésébe! Jó. Jó.

ALAYA: Teljesen egyetértek veled.

ADAMUS: Igen. Az energiád nagyon sokat változott az elmúlt 4-5 évben. Hihetetlen! Hát igen! Jó. Kaphatok kettőnkéről egy képet, amit még ma este visszaviszek magammal a Felemelkedett Mesterek Klubjában?

ALAYA: Természetesen.

ADAMUS: Akkor valakinek van – ó, Dave! Hogy nem jutott eszembe? Gyere ide! Mert ezt vissza kell vinnem magammal!

ALAYA: Köszönöm.

ADAMUS: Vissza kell ezt vinnem a Klubba! (a közönség ámuldozik, mintha egy csodálatos képet látna) És felvehetem a kalapodat?

ALAYA: Hát persze. (nevetések)

ADAMUS: Oké.

LINDA: Túl nagy hozzá a fejed.

ALAYA: Egyébként külön dicsérettel diplomáztam le.

ADAMUS: Adamus szteroidon! (még több nevetés, ahogy modellt áll Alaya diplomaosztó kalapjában) Köszönöm, és ahogy Linda már elmondta, nagy a fejem.

ALAYA: Látod a logót rajta?

ADAMUS: Ó, imádom!

ALAYA: A lányom tervezte.

ADAMUS: Ó! Nahát. Jó. Köszönöm. Köszönöm az elterelést!

ALAYA: Szívesen.

ADAMUS: De visszatérve a kérdésre, hogy „Miért nem működnek ezek a dolgok? Ezek az önsegítő,

spirituális tanfolyamok, a fegyelmezések, az alapelvek egy darabig működnek. De miért nem működnek a Realizációban?” Igen uram!

DAVID: Tütű! Tütű! Tütű! Vigyázat, jövök! – Tütű! Tütű! Tütű! Jaj, bocsánat.

ADAMUS: A kukás autó megérkezett.

DAVID: Igen.

ADAMUS: Nem értették.

DAVID: Tudom.

ADAMUS: Hát igen! Kukás autó! Kuthumi, az elmúlt hónapban. Oké, nagyszerű! És számodra milyen volt ez az elmúlt hónap? Sok szeméttől megszabadultál?

DAVID: Igen!

ADAMUS: Jó, jó. Csak le ellenőrzöm itt az energiádat! Van még itt valami, amitől ma meg kell szabadulnunk.

DAVID: Ezért is vagyunk itt.

ADAMUS: De ez rendben van. Nem olyan nagy dolog. David, te jó pár ilyen tanfolyamon részt vettél, és nem kevés pénzt költöttél ezekre.

DAVID: Igen.

ADAMUS: És sok időt is eltöltöttél velük.

DAVID: Igen.

ADAMUS: És miért nem működnek a Realizációra vonatkozóan?

DAVID: Mert a legtöbb mentális.

ADAMUS: Igen.

DAVID: Erőfeszítés, próbálkozás...

ADAMUS: Igen.

DAVID: ...fegyelem....

ADAMUS: Igen.

DAVID: És a legeslegfontosabb részt meg sem említik – a Megengedést.

ADAMUS: Ezt én magam sem tudtam volna jobban mondani. David egyszerűen összefoglalta ezt. Még tovább akartam volna ezt nyújtani, de így már nem tudom. David összefoglalta azt, amit mindannyian mondtatok.

Először is, az nem a tiéd. Nem a sajátod, és ez tényleg egy jó megjegyezni való mindannyiótok számára, amennyiben valamilyen gyógyítók vagytok. Először is, amennyiben energia munkásnak, gyógyítónak tartod magad, akkor jobb, ha előbb megérted, hogy pontosan mi is az energia, mielőtt folytatnád a praxisodat. Muszáj, hogy megértsd és meghatározd saját magad számára, hogy mi az energia. Máskülönben valami olyasmivel játszodsz, ami nagyon ütőképes, és előbb-utóbb fel fogja hoznia hatalom csábítását. Tehát, amennyiben energia munkás vagy, gyógyító vagy – annak tartod magad – nincs ezzel semmi baj- de ehhez nagyon fontos megértened az energiát.

Annak az oka, hogy ezek a tanfolyamok miért is nem hatékonyak az, hogy az nem a sajátod. Hanem valaki másé. Valaki más reiki-je, valaki más energia kiegyensúlyozása, valaki más fizikai vagy mentális kiegyensúlyozása.

Mindaz, amiket ezeken a tanfolyamokon tanultál eljuttatott idáig, eddig a pontig, de ezek nem fognak téged eljuttatni a Realizációdba. Mert annak a sajátodnak kell lennie, és ez egy rendkívül lényeges dolog. Ez a mai nap egyik lényegi pontja. Amikor eljutsz ide, erre a pontra, többé már nem támaszkodhatsz valaki másra – valaki más rendszerére, valaki más módszerére, fegyelmezésére, kántálására, Ohm-ozására, izzasztó kunyhójára, ahogy semmi másra sem – mert az a személy nem ott tart, ahol te. Nem az a személy juttatott el téged idáig, aki kifejlesztette azt az anyagot, módszert vagy tanfolyamot. Minek is mennél egyetemre? Azért, hogy egy általános iskolás hatodik osztályostól vegyél leckéket? Az az energia és az a tudatosság nem a sajátod, és többé már nem fog működni.

Többé már nem vagy kompatibilis az ő programjukkal. És ahogy David is, és a többiek is megemlézték, ez nagyon mentális. Nagyon, de nagyon mentális, és a fegyelmezésen alapszik. És bele fogsz abba ragadni. Kezdetben ez nagyon jó tud lenni, mert megmozgat egy-két dolgot. De utána már el fog csábítani, magához fog édesgetni, és nem tudsz tőle szabadulni – nem csak a pénz miatt, bár időnként az is ok lehet – de arra kell majd támaszkodnod. Eljutottál ide, erre a pontra az utazásodon, ahol fel kell adnod az összes ilyen dolgot. Becsüld meg azokat, áldd meg őket azért, hogy helyet kaptak az életedben, de ismerd fel, hogy ezek nem fognak eljuttatni a Realizációdba!

Megengedés

Ezen a ponton kizárólag csak egyetlen dolog létezik, és ez a Megengedés. Ennyi. A Megengedés ijesztő lehet, mert itt nem támaszkodsz magadon kívül senki vagy semmi másra.

Amikor itt vagyok a Shoudokon vagy a tanfolyamokon, összejöveteleken elmesélek egy történetet, de nem mondom meg neked, hogy mit tegyél. Itt nem új rendszereket fejlesztünk ki. Néha

megmutatom nektek, hogy a dolgok hogyan rendeződnek struktúrába. Segítek olyan dolgokat meghatározni számotokra, amiket már egyébként is tudtok, csak abban nem voltatok teljesen biztosak, hogyan fogalmazzátok ezt meg szavakkal. A közösen végzett munkánkban – a Bíbor Körrel, a Shaumbrával végzett munkánkban nincs semmiféle rendszer, amit követni kellene. Nem kell ezt egy meghatározott ponton elkezdened, majd keresztülmenned a különféle szinteken. Mert ezek ezen a ponton egyszerűen nem működnek, sőt lényegében ellened dolgozhatnak.

A Megengedés – és tudom, hogy egy páran most a szemeteket forgatjátok – látom ám, ahogy most éppen azt mondjátok: - Jaj, már megint a Megengedésről fogunk beszélni! – Igen, mert ez az egyetlen és egyben legeslegfontosabb dolog, amit valaha is megtehetsz magadért, kifejezetten most! Korábban másokat követtél. Elvégezted a tanfolyamaikat. elvégezted az önsegítő programjaikat. De most már csak magad vagy. Te, a Mester és az Én Vagyok – és megengeded ezt az integrációt. Ez nem az általam kimondott szavakról szól. Én nem adok nektek konkrét irányt a dolgokkal kapcsolatosan. Mindössze csak ismétlem a dolgokat, mindig eljövök ide a Shoudokra és elmondom azt, amit már tudtok, hogy hol tartotok az utatokon.

Végsősorban innentől kezdve minden csak a Megengedésről szól. És ez egészen bámulatos, mert úgy is lehetne fogalmazni, hogy a Megengedés most már természetes, robot pilóta módon működik. A Megengedésben nem alkalmazod a napi fegyelmezéseidet. A Megengedésben nem követsz semmiféle fura étrendet. A Megengedésben nem követsz semmilyen gurut, egyet sem. Itt csak te és Te meg Te vagy – saját Magad – az ember tapasztalása, a Mester bölcsessége, és az Én Vagyok Jelenlét – és ezt az egészet Megengeded! Nincs több tanulás, nincs több munka, nincs több stressz és nincs több makyo! Minden a Megengedésről szól.

Akkor ezt most csináljuk is meg! Nagyon sok félreértés övezi a Megengedést. Ez nem arról szól, hogy mindent megengedj másoknak. Nem és nem! Ez az emberről, a Mesterről és az Én Vagyokról szól. És bármilyen egyszerűen is hangzik ez, tudjátok sok ember fél ettől, mert félnek saját maguktól. Attól félnek, hogy ha megnyitják magukat, akkor a Sátán, egy sötét erő, vagy a földönkívüliek rögtön magukkal ragadják őket. Ez egy ősrégi félelem. Egy vallásos félelem. Az éntől való félelem.

Amikor aggódnak a Megengedés miatt, a megnyílás miatt, a falak leomlása miatt, az összes védelem elengedése miatt, amikor amiatt aggódnak, hogy bejön a sötét erő, akkor az igazából azt jelenti, hogy valójában saját maguk miatt aggódnak. Úgy értem ezt a külvilágra vetítik, másokat vádolnak ezért, egy külső gonosz entitást vádolnak.

Még mindig vannak olyan Shaumbrák – nem sokan, de azért még vannak – akik ahhoz ragaszkodnak, hogy a földönkívüliek anélkül szondázzák őket, és rátapadnak a testükre, meg hogy külső, gonosz, sötét erők vannak mindig körülöttük. Nem, nem, nem és nem! Ilyen dolog szinte nem is történik, csak nagyon-nagyon ritkán. Tudjátok miről beszélek, Linda te tudod a szót, hogy is hívják ezt? Nem szellemjárásnak?

LINDA: Ördögűzésnek.

ADAMUS: Ördögűzésnek, démonikus megszálltságnak. De az esetek 99,999 %-ban nem külső

erőkről van szó. Ezek belül vannak. Ez a belső sötétség. De sokkal könnyebb őket kezelni, ha magadon kívülre vetíted vagy helyezed őket, amikor ilyeneket mondasz, hogy „Megtámadtak a földönkívüli sötét energiák!” – Sokkal könnyebb ezt így látni, mert akkor áldozat vagy, és akkor továbbra is kijátszhatod ezt az emberi tapasztalásodban, és micsoda egy tapasztalást ez! De végül felismered, hogy ez a saját sötétséged. Hogy azok a démonok, azok a sötét lények a te saját éned.

Tehát amikor valaki eljut a Megengedéshez, ahhoz hatalmas bizalommal kell, hogy legyen az Én Vagyok iránt. Óriási bizalom kell hozzá. De ez most kezd megérkezni, és olyan ez, mint amikor veszel egy mély lélegzetet. Elvégezted a kemény munkát, és most már itt vagyunk, és csak a Megengedésben vagyunk.

Akkor most vegyünk egy jó mély lélegzetet, és csináljuk is meg! Megengedés.

Látom, hogy megint forgatjátok a szemeteket. Tudom, hogy sokat beszélünk erről, de ez a legbecsesebb ajándék, amit jelenleg megadhatsz magadnak. Az Én Megengedése, a Mester és az Én Vagyok Jelenlét Megengedése. Ahol is Megengeded, hogy ez a hernyó, aki bebábozódott, most már előemelkedhessen. Ennyi. És ez nem a kemény munkával, nem a mentális gyakorlatokkal, mantrákkal, vagy ehhez hasonló dolgokkal történik meg ezen a ponton. Ez az egész a Megengedéssel történik meg, ami egy teljesen természetes folyamat. Ennyi.

Sokan fogtok majd tanítani, de nem biztos, hogy egy csoportot, de meg fogjátok osztani másokkal a bölcsességeket. Lehet egyesével foglalkozol majd velük, egyszerre csak egy emberrel, és az is lehet, hogy egy könyvön vagy egy tanfolyamon keresztül fogod ezt megtenni. Ne tanítsál fegyelmezésekről, rendszerekről. Ne taníts merev típusú hierarchikus szintekről, arról, hogy létezik első szint, második szint vagy harmadik szint. Végsősoron ez nem szolgálja az embert – és az ebben rejlő egyik kihívás pedig az, hogy ebben nagyon erősen benne van a hatalom csábítása.

Tudjuk, hogy tudjátok, hogy a hatalom egy illúzió, ugyanakkor viszont a hatalomnak óriási a csábítása. Erősebb a csábítása, mint a szexnek, a pénznek és az összes ilyen dolognak. A hatalom. A hatalom végsősoron egy illúzió, mert lényegében azt mondja, hogy „Az energia rajtam kívül található. És ezt meg kell szerezzem erről az összes többi helyről!” Valójában ez a hatalom, akár pénzről van szó, akár a más emberek feletti irányításról, kontrollról van szó – de lényegében azt mondja, hogy „Minden rajtam kívül van, ezért aztán hatalomra van szükségem!”

Pedig erre egyáltalán nincs szükség, mert minden ott van benned. Minden ott van. Egyáltalán nincs szükséged hatalomra, és megtanultok igazi energia Mesterek lenni. Sehonnán máshonnán nincs rá szükséged, és ez a Megengedésből érkezik, és ez egy hatalmas megkönnyebbülés. Óriási megkönnyebbülés tudni, hogy nem kell azt egy másik embertől megszerezned, vagy a vagyonoddal birtokolnod, vagy a kontrollal, irányítással vagy a kemény munkával. Mert az egyszerűen csak ott van. Ugyanakkor ez egyben egy óriási kihívást is jelent.

Vegyünk egy jó mély lélegzetet!

(szünet)

A bőség Megengedése

És mielőtt tovább mennénk, eszembe jutott valami, egy kis régi üzleti ügy az előző összefoglalóinkról. (Adamus nevet, valaki pedig azt mondja, hogy „Jujuj!”)

LINDA: Jaj, ne!

ADAMUS: A Jujuj teljesen helyénvaló. Jujuj kisasszony! Edit! Edit! Arra kértelek, hogy hozz nekem valamit ma, egy aprócska kis ajándékot.

EDITH: Igen, ez így volt.

ADAMUS: És idekérhetnék a mikrofont? Edit, jobban szeretnél abban a székben maradni, amelyikben mindig ülsz? (nevetések) Megtennél nekem egy szívességet? Megtennél egy szívességet?

EDITH: Igen.

ADAMUS: Jövő hónapban egy másik székre ülj, és nem a melletted lévőre gondolkodok. Hanem egy másik székre.

EDITH: Nem. (nevetések)

ADAMUS: Jól van. Be fogok valamit bizonyítani itt a mi kis egymással folytatott párbeszédünkben, hogy a dolgok miért nem fognak változni az életedben. Oké. Akkor hol is van a... (Edit pénzt ad neki) Oké, mielőtt még eltenném...

EDITH: Itt van a százdolláros bankjegyed.

ADAMUS: Mielőtt eltenném, megkérdezem, hogy ez a tiéd?

EDITH: Igen, az enyém.

ADAMUS: Megkérlek, hogy a mikrofonba válaszolj!

EDITH: Igen, az enyém!

ADAMUS: Gyere ide hozzám! És hozd magaddal a száz dollárost is! Lehet, hogy szükségem lesz rá. Előkészítettem egy helyet számodra.

EDITH: Szent tehén!

ADAMUS: Szent tehén! (nevetések) Ó, Edit ezt te kérted tőlem.

EDITH: Én???

ADAMUS: Bizony ám, te.

EDITH: Szerintem bele se tudok ülni ebbe a székbe, mert magas.

ADAMUS: Vegyél egy mély lélegzetet és repülj! (nevetés) 1.) Rávettem, hogy üljön egy másik székre. (a közönség éljenez és tapsol)

Szóval arra kértelek, hogy hozzád nekem 100 dollárt.

EDITH: Igen.

ADAMUS: És ezt meg is tetted.

EDITH: Igen.

ADAMUS: És ez a tiéd? A mikrofonba beszélj légy szíves!

EDITH: Igen, az enyém.

ADAMUS: Nem valaki más adta neked.

EDITH: Nem.

ADAMUS: A bankszámládról érkezett.

EDITH: Pontosan.

ADAMUS: Jól van. De igazából 102 dollárra van szükségem. Van még 2 dollárod?

EDITH: (Edit kis szünet után mérgesen rávágja) Igen. (nevetés)

ADAMUS: Bízom benne, hogy öt percen belül ide is adod. Szóval a 100 dollár a sajátod.

EDITH: Igen.

ADAMUS: Az az én jutalékom.

EDITH: Igen.

ADAMUS: Igen. (valaki azt kérdezi, hogy „Miért?”) Hát azért, mert én voltam az ügynöke, és azért igenis kérem az ügynököt megillető jutalékot, ami a teljes összeg 10 %-a. Ezért is van az, hogy 102 dollárral tartozol nekem.

EDITH: Az biztos, hogy élénk a képzeleted. (Adamus nevet)

ADAMUS: Kedvesem, én pusztán a valóságot látom. Tehát pontosan mennyi pénzt is gyűjtöttél a szájalmas szegénység párti programoddal?

EDITH: 1020 dollárt.

ADAMUS: Ezért is mondom, hogy még tartozol nekem két dollárral. Mert 10% a jutalékom. Pedig nagyon közel jártam. Tudtam, hogy ezt fogja csinálni, és nagyon közel jártam. Két dollárt tévedtem csak. Azt mondtam, hozz nekem 100 dollárt, mert tudtam, hogy ezt fogja csinálni. Akkor 1020 dollárt gyűjtöttél össze?

EDITH: Igen.

ADAMUS: Amikor beszélsz, kérlek tedd a szád elé a mikrofont! (elkezd 2 dollárt elővenni a táskájából) Egyszerűbb, ha ideadod nekem a pénztárcádat! (Adamus nevet)

EDITH: Nem.

ADAMUS: Nem. Az ott a jogosítványod?

EDITH: Igen. (Adamus nevet)

ADAMUS: (Edit odaadja neki a két dollárt) Köszönöm. Ez az én jutalékom, amiért az ügynöke vagyok, és tudtam, hogy úgy 1000 dollárt fogsz összegyűjteni, még mielőtt belekezdted volna. És boldog vagy ezzel az ezer dollárral?

EDITH: Nem.

ADAMUS: Miért nem?

EDITH: Mert többet szerettem volna.

ADAMUS: A mikrofont tessék a szád elé tenni! Végezni fogunk azzal a táskával. Rendben van. Valaki majd elviszi tőled. (Valaki jön, és elveszi tőle a táskáját)

EDITH: (suttogva) Köszönöm.

ADAMUS: Edit, ugye tudod, hogy könnyedén összeszedhettél volna akár tízezer dollárt is, és ez itt most mindenkire vonatkozik. Az eljön hozzád. De mi az, amit megengedsz? Mindenkinek el akarod mesélni a múlt havi kampányodat, amiről pontosan tudtad, hogy mennyire nem örülök neki? De azért kerestem veled 102 dollárt. Miről is szólt a kampányod? Kérlek, magyarázd el!

EDITH: Hát csak próbáltam pénzhez jutni – amikor legutoljára ezt tettem, sokkal többet gyűjtöttem, majdnem hétezer dollárt! Nagy volt!

ADAMUS: Na igen, de ehhez az kellett....

EDITH: De muszáj volt...

ADAMUS: ...hogya az egyik gyermeked meghaljon.

EDITH: Igen, a fiam elvesztése.

ADAMUS: Igen.

EDITH: Igazából két gyermeket veszítettem el, mind a kettő cukorbetegségben halt meg.

ADAMUS: Igen. És ebben a mostani kampányodban a szociális médián trollkodtál.

EDITH: Nem tudom.

ADAMUS: Dehogynem tudod, hiszen ott osztottad meg a kampányodat.

EDITH: Úgy értem, ezt nem állíthatom.

ADAMUS: A megosztás pedig így szólt, hogy „Idős hölgy....”

EDITH: Mindegy!

ADAMUS: Nos, nem, nem! Hiszen odakint van, nyilvánosan osztottad meg ezeket!

„Idős hölgynek pénzre van szüksége” – hogy kifizesse a pontosan mit is? A házat?

(szünet)

Tudtad, hogy ez fog történni. Már, amikor kitted ezeket a kampányokat, már akkor tudtad. Próbáltál elrejtőzni előlem, hogy ne halld meg, amikor azt mondom, hogy „Edit, ezt ne csináld!”

EDITH: Hogy próbáltam elrejtőzni előled?

ADAMUS: Igen. Ne tedd ezt! Az egész szociális médiát telepakoltad ezzel, „kétségbeesett” ...nem pontosan ezeket a szavakat használtad, (Edit sóhajt egyet) de a lényege az volt, hogy „Kétségbeesett áldozatnak szüksége van az energiátokra” – Először is, saját magadon kívülre mentél, kívülre fordultál. Másodsorban pedig a csalódottság azért volt, mert sokkal többet is gyűjthetnél volna. Sokkal többet, ha hallgattál volna az ügynöködre, vagyis rám. (nevetések) Az egészet az idős-re alapoztad. Idős. Érett szeretnél lenni, vagy inkább idős?

EDITH: Hát, az „érett” szó jobban tetszik.

ADAMUS: Akkor innentől ezt fogjuk használni. És aztán meg az következett, hogy pénzre van

szükséged... de miért is?

EDITH: Muszáj erről most beszélni?

ADAMUS: Igen.

EDITH: Miért?

ADAMUS: Hát mert te magad tetted ezt közzé.

EDITH: Hát...

ADAMUS: És mert tudtam, hogy ezt fogod csinálni. (Edit sóhajt egyet)

Edit, mi itt arról beszélünk, hogy engedd meg, hogy az energia eljőjön hozzád, és te ezt tetted ugyan, csak hogy egy eléggé áldozati módon. Egy cseppet sem szép módon, egy olyan módon, hogy szinte már vissza akarnám adni neked ezt a pénzt, mert tudom, hogy ezt a pénzt másoktól vetted el, azzal az „áldozat vagyok” programoddal, pedig nem is vagy áldozat!

De nem fogsz megváltozni. Továbbra is ugyanabban a székben fogsz ülni, és ugyanazokat az áldozati dolgokat fogod csinálni egészen addig, amíg vagy meghalsz, vagy amíg eléggé fel nem bosszantalak. (nevetések) És titeket is felbosszantalak, akik aztán ilyeneket mondotok, hogy „Jaj, szegény Edit! Ne bántsd Editet!” – Pedig tudja mi folyik itt. Tudja, hogy mit csinálunk most itt. Én tisztában vagyok azzal, hogy mi folyik itt. Nektek ez nem tetszik, én pedig jól szórakozom, de az energia nem így működik az életedben. A teremtés nem így működik. Összeszedhettél volna akár tízezer, húszezer dollárt is.

Edit, téged mindenki ismer az egész világon. Egy ikon, egy példakép vagy. Az vagy. Hány Facebook ismerősöd is van? Több, mint kétezer, ugye? (Edit bólint) Oké. Ez rengeteg. Edit a Bíbor Kör, a Shoudok ikonjaként ismert. Valami ilyesmit kellett volna kipoztolnod, hogy „100 dollárért adok egy autogramot!” – és akkor (valaki hangosan felnevet) – ezt most komolyan mondom – és akkor legalább száz dollárt, vagy talán 200 vagy 300 dollárt kérhettél volna egy autogrammért. Vagy azt is megtehetted volna, hogy „5 perc a Skype-on Edittel” és az emberek ezért sok pénzt fizettek volna. Vagy összehozhattál volna egy nagyon egyszerű kis könyvecskét, (amit manapság nem nehéz összehozni) amit megtöltesz „Editizmussal” (nevetés) és gyönyörűséges kis Edit idézetekkel, és lennének olyan emberek, akik önként – nem szánalomból, hanem teremtésből – illusztrálták volna ezt, vagy képeket adtak volna hozzá, és segítettek volna ebben. Nagyon sok pénzre is szert tehetted volna, és most akkor nem ülnénk itt így, és nem beszélénk erről. És akkor nem idegesítenélek ennyire. De te kértél meg rá, hogy ezt tegyem, szóval...

Szóval Edit, tudod, ezzel nem engeded, hogy az energia szolgáljon téged. Ezzel benne vagy az áldozati tudatosságban, és én nem akarom azt látni, hogy ebben vagy.

EDITH: Én sem akarom ezt magamnak.

ADAMUS: Akkor mégis miért csinálod?

EDITH: Ez egy jó kérdés.

ADAMUS: Mit tanultál a Mester Élete 7. részéből, az Én Vagyok Teremtésből? Mit tanultál belőle?

EDITH: Azt még nem hallgattam meg, igaz?

ADAMUS: Tudtam én. (nevetések) Jól van. Oké. Hát akkor mit tanultál a Mester Élete 6. részéből, az Elég Volt-ból?

EDITH: (felsóhajt) Azt sem hallgattam meg.

ADAMUS: És mégis miért nem, Edit? Miért nem?

EDITH: Nem láttam értelmét, hogy meghallgassam ezeket.

ADAMUS: Ehelyett inkább kimentél trollkodni a szociális médiára, ahol mások sajnálatára alapoztál, miközben...Edit, áramoltathatnád a pénzt, de nem vagy hajlandó másik székre ülni. Nem fogsz megváltozni, és továbbra is ezt fogod csinálni. És van néhány Shaumbra, akit ez már kezd eléggé bosszantani, mert tudják, hogy a teremtés nyitott jellegű. Áramlik. Az energia szolgál téged. Nem kell másokhoz folyamodnod szánalmas adományukért, 5 vagy 10 dollárért, és egy pár embert arra készíteni, hogy kiírják a szociális médián, hogy „Szegény Edit! Ez az Edit akarsz lenni?”

EDITH: Nem, köszönöm nem.

ADAMUS: Vagy pedig az Edit Nemzetközi Vállalkozás vezetője akarsz lenni? (vannak, akik tapsolnak)

EDITH: Igen, inkább az Edit Nemzetközi vállalkozás vezetője lennék.

ADAMUS: Te vagy erre a legtökéletesebb példa – és köszönöm, hogy megteszed ezt mindenki nevében – tökéletes példája vagy annak, hogy nem engeded, hogy az energia téged szolgáljon, és magadon kívülre mész, akár a bölcsességért mész magadon kívülre, akár a pénzért, vagy bármi másért. Más emberekre támaszkodsz, és ez nyomorúságos alamizsna.

EDITH: Ühüm.

ADAMUS: Ez a pénz nyomorúságos alamizsna csupán, és te mégis ezzel szedtél össze hétezer dollárt a gyerekeid halálából, mert mások sajnálatára alapoztál.

EDITH: Csak az egyik gyerekemnél csináltam ezt. Csak Lon esetében.

ADAMUS: Csak az egyik gyereked halálát használtad erre. Oké. Most meg 1020 dollárt gyűjtöttél így össze. Én ezerre számítottam, de 1020 dollár lett abból, hogy „Az idős hölgy kétségbe van esve. Ki kell fizetnie a ház költségeit, és ennie kell.” – És Edit, te tényleg ez akarsz lenni? És – nézz bele egyenesen a kamerába – vannak olyan Shaumbrák a világon, akik most tapsolnak, szurkolnak neked

– Edit! Edit! Edit! - és azt remélik, hogy sikerrel fogsz járni! De ez így nem fog menni, hogy kapsz 5 dollárt innen, majd 10-et onnan. Hanem akkor, hogy fog ez működni?

EDITH: A megengedéssel.

ADAMUS: Oké, és azzal, hogy átülsz egy másik nyavalyás székre! (nevetések) Megváltoztatod a mintákat, kiszállsz a régi mintákból, és megengeded, hogy az energia szolgáljon téged. De azt nem tudom, hogy készen állsz-e erre.

EDITH: És akkor szerinted mégis melyik székre kellene ülnöm? (nevetések)

ADAMUS: Bármelyik másikra, csak ne erre! (nevetés) 59 másik szék van itt. Jövő hónapban válassz magadnak egyet, de azt nem választhatod, amelyiken most Joanne ül, mert az túl közel van ahhoz, amelyiken eddig ültél. Tehát bármelyik másik székre ülj!

És ezt most mindannyiótoknak mondom, hogy szálljatok ki a régi dolgaitokból! Mert, ha az nem működőképes, ha el vagy akadva és magadon kívülre kell fordulnod és pénzt kell kérned, mert idős vagy – dehogya, vagy te idős! (nevet)

Edit, most, ahogy itt ülünk, én két potenciált vagy forgatókönyvet látok számodra. Vagy az fog történni, hogy úgy két éven és hét hónapon belül meg fogsz halni, amennyiben nem ülsz át egy másik székre (valaki nevetgél), és ez egy hasonlat, egy metafora. Vagy pedig könnyedén itt maradhatsz még ezen a bolygón további 30-35 évet. (Edit boldogtalan arcot vág) Örömben. (nevetés) Örömben és bős-... (Adamus nevet) Jól van, éppen most csökkent le az időd két év és négy hónapra! (még nagyobb nevetés) Elég meredek a süllyedés. Örömben Edit, és érzékiségben, és... (Edit megint unott és kedvetlen képet vág – a közönség nevet) Rendben, és rengeteg sok pénzzel, sok pénzzel. (Edit erre bólint) Na jól van, ez megfelel neki.

És tudom én, hogy te nem ilyen életet akarsz élni, de nem tudod, hogyan szállj ki ebből a csapdából. Nem tudod, hogy szállj ki belőle... nem tudod hogyan fedezd fel a potenciálokat. Nem végezted el az „Én Vagyok Teremtést.” Nem végezted el a Mester Élete 6-ik részét, az Elég Volt-ot! – mert nincs rá pénzed. Mert nem akarsz fizetni érte, és ezt kifogásként használod. Pedig egyszerűen azt is megtehetnéd, hogy azt mondd, hogy „Kedves Bíbor Kör, lehetséges, hogy kölcsönhöz folyamodjak, és majd vissza fogom fizetni miután nagyszerű teremtő leszek?” De nem vagy hajlandó kilépni abból a szűk kis dobozodból, vagy székedből.

Élhetnél egy bőségben gazdag jó életet, és amikor azt mondom „Edit”, akkor sokatokhoz szólok. És itt arról beszélünk, hogy engedjétek meg, hogy az energia titeket, a Realizációkat, a megvilágosodásokat szolgálja, de néha azon tűnődöm, hogy ez egy hobbi vagy egy játszma a részletekről?

EDITH: Egyik sem.

ADAMUS: Egyik sem. Hát akkor mégis, micsoda?

EDITH: Csak a szívem valódi vágya, hogy teremtő legyek. Szeretem a Bíbor Kört.

ADAMUS: Igen.

EDITH: Már 1999 óta járok ide, és...

ADAMUS: Szereted a pizzát.

EDITH: Ez rendben van. (nevetés)

ADAMUS: Tudod a szóba bele van építve – Linda, felírnád ezt a csoda táblára – mert magába a teremteni szóba benne van az enni szó is. *(ez egy angol szójáték – a ford. megjegyzése)*

EDITH: Hogy micsoda?

ADAMUS: Enni.

EDITH: Enni?

ADAMUS: Linda, légy szíves írd le ezt a szót. Te pedig csak figyeld a képernyőt, ahogy ezt leírja.

LINDA: Mit is írok le, bocsánat. Azt, hogy „teremteni”?

ADAMUS: Ühüm.

LINDA: Oké.

ADAMUS: Lehet, hogy visszatérünk a régi táblámhoz.

LINDA: Nem, nem, nem, nem, nem.

ADAMUS: Tehát gondoljatok csak bele! Itt van a teremteni szó – és sokan azt mondják, hogy „De ezt nem tehetem meg, mert az összes időmet a munkahelyemen kell töltenem, hogy egyáltalán legyen miből ennem!” – De tudod, amikor teremtő vagy, akkor eszel is. Hiszen ez benne van magában a szóban. (ismételten a szójátékra utal – Edit pedig nevet) Nem kell aggódnod emiatt, hiszen ez bele van építve a teremtésbe. Nem kell az alapvető dolgok miatt aggódnod. Tudom, hogy szereted a Bíbor Kört, és tudom, hogy most nagyon mérges vagy rám, és én ennek nagyon örülök.

EDITH: Nem vagyok rád mérges.

ADAMUS: Akkor talán a többiek haragját érzem? Mert valaki nagyon haragszik most rám.

EDITH: Én senkire sem haragszom.

ADAMUS: Oké.

EDITH: Miért is haragudnék rád?

ADAMUS: Mert megnehezítem a dolgodat.

EDITH: Engem ez nem zavar. (nevetés)

ADAMUS: Edit, akkor ez most egy játszma, egy hobbi vagy valódi?

EDITH: Valódi.

ADAMUS: Akkor ülj át egy másik székbe! És többé ne koldulj online! Elég volt a koldulásból! Te vagy itt ennek a példája. Korábban Kathleen volt a példa. De többé már nem jár ide. (nevetések) Tehát őt elvesztettem. Sajnálom Kathleen! Tudom, hogy nézel minket, de...

EDITH: Igen. Láttam őt régebben egy gyönyörű képen.

ADAMUS: Igen, ő nagyon kedves nekünk. De te vagy az új példa erre, és ez arról szól, hogy hagyj fel a koldulással és legyél teremtő, és fejezd azt be, hogy mások sajnálatára és energiájára hajtasz. Szaros pénzt kaptál, és ez így van. Sajnálom azokat, akik pénzt adtak neki. Mert rossz okokból tettétek azt. Nem abból a célból tettétek, hogy Edit teremtő legyen, hanem abból a célból, hogy továbbra is a régi utat járja, és ennek véget kell vetned Edit! Jó. Oké. Akkor következő hónapban csak akkor jössz, ha átülsz egy másik székre. Oké?

EDITH: Mit érdekel az téged, hogy én melyik széken ülök?

ADAMUS: Ez egy metafora, egy hasonlat. Egy példa. Amennyiben nem vagy hajlandó pár dolgon változtatni, akkor nem fognak változások történni. Nem fognak megtörténni. Miért ragaszkodsz ahhoz a székhez?

EDITH: Mert kedvelem.

ADAMUS: Miért? (a közönség reakciója, hogy „Jujuj!” – ahogy Linda fogja Edit székét, és elviszi azt a terem hátuljába) Miért kedveled? Miért kedveled?

EDITH: Mert onnan mindent jól látok, és tisztán hallok.

ADAMUS: Van egy jó kis hely, legelöl.

EDITH: De ott mások ülnek.

ADAMUS: Akkor nem, ha te érsz ide hamarabb. (nevetés, ahogy valaki felugrik és felajánlja a saját székét) Edit, kezdés előtt két órával érsz ide, csak, hogy biztos legyél benne, hogy meg van a széked, a helyed.

EDITH: Nem, nem ezért jövök ide korábban, hanem azért, mert Joanne-nek itt kell lennie, hogy

megcsinálja a kávé, ezért mindig együtt jövünk ide, és élvezzük a dolgot, hogy itt lehessen és elkészíthesse a te kávédat!

ADAMUS: Na végre, csak kezd ideges lenni. (Adamus nevet) A fenébe!

EDITH: Mert ez az igazság!

ADAMUS: Tudom. De nem ez itt a lényeg Edit! Hanem az, hogy változtass egy-két dolgon! Szeretnél koldusból teremtő lenni?

EDITH: Igen, hogyne.

ADAMUS: És hajlandó vagy elviselni az ezért rád nehezedő nyomásomat?

EDITH: Feltételezem, hogy igen. (Adamus nevet)

ADAMUS: Hajlandó vagy további 20 évet még itt tölteni ezen a bolygón? (Edit sóhajt egyet és szünetet tart) ...Bőségben. Kiszállunk ebből a régi emberi jelmezből!

Tudod az a problémám, hogy a Mester Éned nagyon be akar már jönni, hogy átadhassa neked a bölcsességét, de te egy tapodtat sem vagy hajlandó megmozdulni. Nem vagy hajlandó a változásra – „Én továbbra is Edit maradok, és nem fogok megváltozni, de közben meg azt akarom, hogy minden változzon meg.” – Tehát el vagyunk itt akadva. A Mester Éned engem cseszeget, hogy jól felmérgecskélek, annyira, hogy hajlandó legyél végre már tenni valamit!

EDITH: Hajlandó vagyok a változásra.

ADAMUS: Én ezt egy cseppet sem látom Edit. Akkor ülj másik székre! Kezdjük azzal!

EDITH: Rendben!

ADAMUS: Oké. Jól van. Vegyél egy jó mély lélegzetet Edit!

EDIT: Szerintem te egy zsarnok vagy. (nevetés)

ADAMUS: Borzalmas, rettenetes zsarnok vagyok! Ezért is béreltél fel! Pontosan ezért adtál nekem 102 dollárt, hogy zsarnok legyek!

Edit, te egy ikon vagy, és nagyon sokan látják magukban Editet, azt a sok szeretetet azért, amit itt teszünk, ugyanakkor a változásoktól való félelmet is. Hatalmas az együttérzés a Shaumbrával, de most elérkezett a Realizáció ideje. Itt az ideje annak, hogy ne koldulj másoktól, hanem teremts. Itt az ideje a megengedésnek. Nem akarom azt látni, hogy ott trollkodsz a szociális médián. És azt sem akarom, hogy bármelyikőtök is akár csak tíz centet is adjon neki, mert majd saját maga, egyedül fogja azt manifesztálni. Rendben?

EDITH: Igen.

ADAMUS: Sokkal több pénzre is szert tehetél volna. Legközelebb konzultálj velem, vagy a Mesterrel! Ez annyira könnyű! A te vagyondod vagy előnyöd a neved. Le kellene védened a nevedet – mert ennek hatalmas jelentősége van a Shaumbrák között. Ha csinálnál ilyen 5 perces Skype üléseket, csak annak öröméért, hogy Edit-tel lehet beszélni, aki itt ül fent Adamusszal, akkor ezért fizetnének. Mennyit fizetnétek ezért? (valaki bekiabál, hogy „500 dollárt!”) Ötszáz dollárt egyetlen ülésért. Látod Edit? Látod ezt? (nevetések)

EDITH: (nevetve) Ki mondta ezt?! (még nagyobb nevetés)

ADAMUS: Ha bármit is teszel, vedd figyelembe az előnyödet. Vedd azt számításba! „Az energia most már nekem dolgozik.” – Engedd ezt meg egy olyan szinten, ami meghaladja Edit szék szintjét, vagyis Edit korlátozottságát! Nyílj meg erre! Legyél megengedő! Minden ott van. Az ötszáz dollár, csak itt ebben a teremben egyedül, vagy akár 5000 dollár, és ebből csak 500 dollár lesz az én jutalékom. És mind a ketten jól járunk. Köszönöm Edit!

EDITH: Köszönöm.

ADAMUS: És van valami zárszód a Shaumbra számára, akik most az egész világról néznek téged? Vannak, akik megtapsolnak, vannak, akik szurkolnak neked, és néhányan pedig azt mondják, hogy „Jaj, Istenem!”

EDITH: Mindannyiótokat szeretlek, és a legjobbakat kívánom nektek! Szerető áldás mindenkinek!

ADAMUS: Jó. Köszönjük Edit!

EDITH: Szívesen.

ADAMUS: Köszönöm. (A közönség tapsol) És Edit, azért, amiért itt voltál fenn a színpadon, hajlandó vagyok lemondani a jutalékomról. Visszaadom neked. Mennyi is volt pontosan? 102 dollár.

EDITH: Ó! Köszönöm.

ADAMUS: Aztán pedig csak figyeld, hogy az energia hogyan szolgál téged. (még több pénzt ad neki) Szinte megdupláztam a pénzedet. Cauldre még tartozik neked négy dollárral, és teljesen megdupláztad a pénzedet! Látom milyen könnyű ez? Egyszerűen csak eljön hozzád. Többet kerestél most itt – meddig is tartott ez a sivár dolog, 10-15 percig? (nevetések) Többet kerestél ennyi idő alatt, mint az összes szociális média munkáddal. Vegyél egy mély lélegzetet, és engedd meg, hogy az energia szolgáljon téged! Ne dolgozz érte többé! Engedd meg, hogy szolgáljon téged!

EDITH: Oké.

ADAMUS: És jövő hónapban üljél egy baromira másik székbe! (nevetés és egy kevés taps)

EDITH: Azt hiszem ezt most rögtön megteszem, mert valaki elvitte a széketem.

ADAMUS: Nem én voltam. Nem én vittem el Edit székét! Láttátok. Ez filmre lett véve! Nem én tettem. Akkor hát köszönöm Edit! Most akkor hova fog ülni? Ó, micsoda úriember! Átengedi Editnek a székét. Nem, ő a régit akarja! (Adamus nevet) Jó.

Vegyünk egy mély lélegzetet! Ezt meg kellett tennünk. És Edit, köszönöm, hogy ebben együttműködtél velem, még akkor is, ha ezzel felidegesítettelek.

Vannak dolgok, és most eljutunk a legfontosabb dologhoz. Remélem ezt érteni fogjátok ebben a pillanatban. Kérem szépen a táblát! Most keresztül fogok menni négy fázison. Ezek nincsenek nagyon mereven meghatározva, de segíteni fogja a megértéseteket.

Először is... (nevetés, ahogy egy fiatalember a székét magával hozva leül Edit korábbi helyére!) Ó! Az új Edit! Az ingetek illik egymáshoz! (még több nevetés) Nem tudom, hogy ez egy minta-e? Nem tudom, ezért fel kell neked tennem egy kérdést. Hogy áll a bőséged?

LINDA: Jaj! (még nagyobb nevetés, ahogy Linda odaszalad a mikrofonnal és közben megbotlik a lépcsőben, és beleütközik Adamusba.) Megbotlottam!

SHAUMBRA: A bőségem nagyszerű!

ADAMUS: Ó nem Edit! Jó! Jó! Hála Istennek! Már azon tűnődtem, hogy lehet, hogy a széknek van valami mágneses, gravitációs ereje? Oké! Jó tudni!

A hívás

Tehát négy lépés. Az első a hívás. A hívás. Kérlek ezt írd fel a táblára! Ezen mind keresztülmentetek. Tudjátok, hogy mi a hívás. Már egyszerűen belefáradtatok az életbe. Ott van ez a szinte már kísértő, egyre csak piszkáló hang bennetek, amit megpróbáltok figyelmen kívül hagyni, és az a hang azt mondja, hogy „Itt az idő! Elérkezett az idő! Itt az idő!” – És ti pedig megpróbáljátok ezt elkerülni. Próbáltok az életetekre fókuszálni, vagy sok füvet szívtatok, és sok bort ittatok, de a hang attól ugyanúgy ott van, hogy „Itt az idő!” Ez a felébredést megelőző szakasz, és néha van, hogy ez életeken át tart, de általában talán úgy 3-4-5 évig tart, figyelembe véve azt, hogy éppen hol tartasz az életedben. De ez a hívás.

A felébredés

Aztán onnan következik a felébredés, ami a kettes számú dolog. És a felébredéshez, Oh! Szükségem lesz rád a mikrofonnal, miután ezt leírtad. A felébredés. Emlékszel a felébredésedre? Néhányattal ez hirtelen történt meg! Míg a többiek pedig csak úgy belesiklottak a dologba. De emlékeztek a

felébredés kezdeti ártatlanságára és eufóriájára? Hirtelen felismerted: - Létezik ennél több! Az élet ennél többről szól!

Kérem felkapcsolni a világítást, Linda megy a mikrofonnal! Meséld el gyorsan a felébredésedet, úgy értem ez örömmel töltött el téged? Boldogsággal? Milyen volt? Villámcsapás szerűen érkezett? Vagy...

MOSHE: Igen, azt mondanám, hogy elég gyorsan történt, miután elkezdődött.

ADAMUS: És eleinte milyen volt?

MOSHE: Izgalmas.

ADAMUS: Igen.

MOSHE: Izgalmas. Az összes válasz.

ADAMUS: És azt érezted, hogy szaladni akarsz és világgá akarod ezt kürtölni?

MOSHE: Igen.

ADAMUS: Igen, igen.

MOSHE: Találtam egy új programot. Egy új alapelvet, egy új dolgot, amitől minden jobb lesz – jobban tudok majd aludni, és minden jobb lesz.

ADAMUS: Jobb lesz a szex, jobb lesz az alvás, jobb lesz minden. És a többieket is ez majd teljesen le fogja nyugözni. (Moshe a fejét rázza) Nem igazán. Inkább azt hitték, hogy megbolondultál. És meddig tartott ez a kezdeti eufória, a felébredés ártatlansága?

MOSHE: Egy vagy két évig.

ADAMUS: Két évig. Ez egészen jó.

MOSHE: Úgy nagyjából 2 évig.

ADAMUS: Akkor két évig a felhők felett lebegettél.

MOSHE: Igen, és közben megengedtem egy-két változást az életemben akkoriban.

ADAMUS: Igen.

MOSHE: Tudod, ez nem arról szólt, hogy mindent elhittem. De igen, egy pár év volt, és azt követően a dolgok kezdtek szétesni.

ADAMUS: Jó, jó. És ez egy nagyon tipikus minta – a dolgok kezdtek szétesni, összeomlani. De jó, köszönöm. Jó válasz. Kérem a következőt! Tehát milyen volt a felébredés? Emlékszel rá? Igen, a te felébredésed.

2. SHAUMBRA (nő): (nevetve) Próbáltam visszaemlékezni a felébredésemre.

ADAMUS: Egy pillanat alatt történt, vagy...

2. SHAUMBRA: Szerintem egy bizonyos értelemben igen. Egy régi pasim könnyekben tört ki, mert nem tudta melyik utat válassza.

ADAMUS: Ó!

2. SHAUMBRA: És azt mondtam neki, hogy „Sokféle út létezik, nem létezik egyetlen helyes út!” – És – nem tudtam, hogy ez meg honnan jött – így azt gondoltam, hogy ez azért elég bölcs volt tőlem. (nevet)

ADAMUS: Talán a szellemi vezetőidtól, vagy valakitől, akit ismertél.

2. SHAUMBRA: Igen.

ADAMUS: Igen! Nahát!

2. SHAUMBRA: Tudod, ez most már butaságnak hangzik. De tudod, akkoriban nagy dolog volt, mert azt gondoltam, hogy „Nahát, tudok olyan dolgokat, amikről nem is tudtam, hogy tudom.”

ADAMUS: És meddig tartott a felébredésnek ez az ártatlan időszaka? Egy hónapig? Vagy talán egy évig?

2. SHAUMBRA: Hm. (felsóhajt) ...valószínűleg még mindig történik.

ADAMUS: Ó!

2. SHAUMBRA: Szerintem.

ADAMUS: Még nem mentél keresztül azon, amikor mindent elveszítettél és az életed pokollá vált?

2. SHAUMBRA: Ja, dehogynem! Nem, úgy értem, megtettem...

ADAMUS: Mert erre előre számítanod kellett. (nevetés)

2. SHAUMBRA: Nem, én – oké. Sokszor voltam a csúcson és sokszor fogtam padlót. Úgy értem, mi mind...

ADAMUS: Az biztos.

2. SHAUMBRA: Eljutok arra a helyre, ahol azt gondolom, hogy „Ó, meg van! Ez az!”

ADAMUS: Igen.

2. SHAUMBRA: És aztán szinte a semmiből...

ADAMUS: Bumm!

2. SHAUMBRA: ...pont, ahogy a fiatalember mondta az előbb.

ADAMUS: És ez vajon miért történik így?

2. SHAUMBRA: Hát ez a következő...

ADAMUS: Fent és lent, tudod, az egyik nap a mennyeiben érzed magad, hogy „Ó, megvilágosodtam!” – Aztán másnap megérkezik a kukásautó, és...

2. SHAUMBRA: Igen, vagy akár hat hónap múlva.

ADAMUS: Igen, igen, igen.

2. SHAUMBRA: Igen.

ADAMUS: Miért történik ez?

2. SHAUMBRA: Szerintem... a „szint” szót akartam használni. Szerintem létezik egy másik szint, de lehet, hogy ez makyó, tehát... (mind a ketten nevetnek)

ADAMUS: Akkor most ki beszél itt? A Mester? Az ember? Konfliktus van. Igen, szóval csak vegyél egy mély lélegzetet Mester, és mondd meg nekem, hogy miért van ez így?

2. SHAUMBRA: Hogy miért követi egymást a csúcspont és a mélypont folyamatosan?

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA: Mert függő viszonyban vagyunk a mélypontokkal.

ADAMUS: Ez jó, tetszik.

2. SHAUMBRA: Mert ez az, amit ismerek. Ez a minta.

ADAMUS: Dráma, tapasztalás, meg az összes minden.

2. SHAUMBRA: Ühüm. És muszáj, hogy ott legyenek ezek a mélypontok, mélyrepülések, csak, hogy

újra felszárnyalhatunk a magasba.

ADAMUS: Az utánatok érkezőknek is meg kell tapasztalniuk majd ezt a folytonos fentet és lentet, ezt a hullámvasutazást?

2. SHAUMBRA: Remélem nem. De lehet egy kicsit ők is meg fogják ezt élni.

ADAMUS: Titokban mind azt reméljük, hogy csak egy kicsikét. (nevetések) Nem nagyon, csak egy kicsikét, mert máskülönben tényleg nem érdemelnék ki a szárnyaikat.

2. SHAUMBRA: Igaz.

ADAMUS: Jó. Köszönöm. Még egyet kérek! A felébredés ártatlan időszaka.

SART: Szar.

ADAMUS: A szar időszaka. (nevetés) Tehát a te felébredésed, az az örömteli, ártatlan időszak, hogy kezdődött?

SART: Egy szobában voltam sok emberrel, és ez hirtelen történt, az egész szoba szeme láttára. Elképesztő volt! Éveken át tartott. Most meg az a kibaszott kukásautó minden másnap érkezik. (még nagyobb nevetés) Vagyis, néha.

ADAMUS: Néha. Aha.

SART: Igen. Néha. De ott van a fent és a lent.

ADAMUS: Tudod, tényleg ez a Shaumbra igaz története az egész világon. Megtörténik a felébredés – köszönöm – és beléd csap, akár a villám. Én ezt egy új napnak fogom hívni. Az új napnak. Legyél szíves ezt odaírni a felébredés alá! Mert hirtelen felismered, hogy létezik ennél sokkal több is. És ez egy új nap. Minden tele van nyalókákkal meg szívárványokkal. Ez a teljes eufória érzés! És ez körülbelül úgy 3-4 hónapig tart, vagy néha egy pár évig, amíg minden sötét éjszakává nem alakul.

A sötét éjszaka

A harmadik dolognak pedig a sötét éjszakát nevezném meg. Elkezded megtapasztalni a sötét éjszakát, és azon elméledsz és kétségbe vonod magad, hogy „Mi történt a felébredéssel? Mi történt ezzel az ártatlansággal, ezzel a naivitással, ezzel az örömmel?”

Most már itt van a sötét éjszaka. Most már a benned lévő démonokkal harcolsz. És ahogy ezt már korábban is elmondtam, ezek a démonok nem rajtad kívül, hanem benned vannak. Ezek a démonok benned vannak, és most velük kell szembenézned. „Ó, miért is vannak azok a sötét éjszakák?” – kérdezed, ahogy mész bele a Realizációdba. És egyre azon töprengsz, hogy „Egyáltalán valódi ez az egész? Vagy csak én találom ki?” – Elkezdesz visszagondolni, hogy „Ó,

bárcsak visszakaphatnám a felébredés kezdeti időszakát!” – Ez ki van zárva! Azok a napok már elmúltak. Most már benne vagy a sötét éjszakákban.

Ezek a démonok pedig felbukkannak, és arra készítetnek, hogy feltedd a kérdést, hogy „Ez most valóság?” – Vagy pedig tényleg holdkóros vagy, ahogy ezt mindenki más is mondja neked? (nevetés) Egy őrült boszorkány, egy holdkóros, akinek teljesen elmentek otthonról, vagy az is lehet, hogy egész egyszerűen marha nagy téveszméid vannak. Talán teljesen becsavarodsz, és lehet, hogy tényleg el kellene menned ahhoz az orvoshoz és beszélned kellene vele – amit már egyébként is elég régóta javasolnak neked. (nevetések) Miért vannak egyáltalán ezek a sötét éjszakák? (több ember hallhatóan felsóhajt) Ó! (Adamus nevet) Miért is vannak azok a sötét éjszakák? Ahogy a világítás lekapcsolódik a közönségnél, én még mindig fényben vagyok. (nevetés) Sajnálom, de...

Nos ennek az az oka, hogy sok dolgot jó mélyre eltemettetek, és ezek most mind felszínre jönnek. Mert ezeket nem viheted magaddal a Realizációdba. A szarodat nem viheted magaddal a Realizációdba. Ezért is van az, hogy Kuthumi érkezik a kukásautóval, hogy segítsen azt elszállítani. Mert ezeket a dolgokat egyszerűen nem viheted magaddal. Egy értéktelen létező nem képes a Realizációra.

Hiszen a küszöbön ott áll a Sárkány, aki biztosítja, hogy ezt ne tudd megtenni. Erről szól ez az egész Küszöb dolog. Ott áll a sárkány az ajtóban, és biztosítja, hogy ne tudd bevinni a cuccodat a testet öltött Realizációba. És ez egy áldás, nem pedig egy átok. Bár ezt időnként átoknak érzed, pedig ez valójában egy áldás.

Megbolondulnál, ha mégis ezzel próbálnál – ha ki akarnád erőltetni az utat a megvilágosodásba, miközben még mindig értéktelenségi problémáid vannak. Akkor megőrülnél, bekattannál. Voltak, akik már próbálkoztak ezzel korábban. Megpróbálták legyőzni az ajtónál őrt álló sárkányt. Megpróbáltak erőszakkal behatolni az ajtón, és voltak, akik ezt természetellenes dolgokkal próbálták megtenni – drogokkal, vagy ezekkel a ceremóniákkal, ezekkel a szélsőséges ceremóniákkal. Megpróbálták átverni, becsapni az ajtónál őrt álló sárkányt, és ettől mentálisan nagyon, de nagyon egyensúlytalanná váltak mert, ha valaki értéktelen – azaz értéktelennek érzi magát – és úgy próbál megvilágosodni – akkor Bumm! – az mindent lerombol, tönkre vág.

A sötét éjszaka célja több dolog, hogy „Fordulj befelé, nézz magadba, és találd meg az összes szart, és az összes értéktelenség érzésedet, ami sok különféle szinten és rétegben megtalálható benned!”

Azok az elmúlt életekből származnak. Továbbá ebből az életedből is. És egész nap ott álldogálhatsz a tükör előtt, és egész álló nap azt mondogathatod magadnak, hogy „Jó ember vagyok. Szeretem magam!” – de igazából, valójában ezt nem hiszed el. És ez egy makyo! Olyan, mint amikor szarral feded be vagy kened be a tortát. Ó, ez eléggé szemléletes volt! Ó, sajnálom a tortádat, amit elhoztál nekünk! (nevetések) Nem kellett volna ezt mondanom!

ALAYA: Az tényleg csokoládé.

ADAMUS: Az tényleg csokoládé! (Adamus nevet) Oké.

Van még egy fontos összetevője a sötét éjszakának, ami nagyon is jól beleillik mindabba, amit most itt teszünk. Sokat beszélünk mostanában arról, hogy az energia téged szolgál. Az energiáról. Most pontosan itt tartunk, hogy megengedjük, hogy az energia szolgáljon minket. Ez a könnyű élet. Edit, te vagy az ott leghátul? Ó, látlak! Ez a könnyű élet, amikor megengeded, hogy az energia téged szolgáljon.

De a legtöbben azt hiszitek, hogy nem vagytok erre méltók, hogy nem érdemlitek ezt meg. Hallom, amikor azt mondjátok, hogy „Igen, készen állok a Realizációra! Igen, készen állok arra, hogy az energia szolgáljon!” – De figyeltelek benneteket ebben az elmúlt hónapban, mert most már tényleg nagyon felerősítjük ezt, hogy engedd meg, hogy az energia szolgáljon téged! És bizony sok értéktelenség érzés van még bennetek. Éppen, hogy csak a lábujjatok hegyét mártottátok bele ebbe az energia medencébe, mert nem engeditek meg magatoknak, hogy teljesen beleugorjatok abba a medencébe!

Ez már önmagában is egy szörnyeteg. Ez egy óriási probléma. Tehát elmondom, hogy működik a valódi fizika. Létezik a tudat, az Én Vagyok – akinek a szenvedélye létrehozza, megteremti az energiát, ami itt van, hogy szolgáljon téged. Ez az egész csodálatosan hangzik, de amikor megcsap a valóság, akkor tényleg készen állsz arra, hogy az energia téged szolgáljon? Vagy pedig a rajtad kívül álló dolgokra fogsz támaszkodni? Azt fogod annak nevezni, hogy „hagyom, hogy az energia engem szolgáljon” – hogy ott trollkodsz a szociális médián Edit? Sajnálom, de pénzt adtam neked azért, hogy ezt elmondjam. Ezt fogod annak hívni, hogy „hagyom, hogy az energia engem szolgáljon?”. Mert ez nem az. Ez a továbbra is kifelé nézés.

Rengeteg sok energia van itt, ami készen áll a szolgálatodra, de ha nem érzed magad erre méltónak, ha azt érzed, hogy nem érdemed ezt meg, akkor ki fogod azt blokkolni! Akkor ki fogod azt blokkolni! Akkor le fogod azt állítani amennyiben azt érzed, hogy a hatalom, a pénz vagy a mások feletti irányítás magához fog majd csábítani, vagy édesgetni. Itt van neked ez az energia gazdagság, és ez pontosan itt van. De én azt a jelenséget figyeltem meg nálatok, Shaumbra földjén – azért akad egy kevés kivétel ez alól – de én azt a jelenséget figyeltem meg nálatok, hogy egyszerűen háttal fordítottok ennek az energiának. Csak várokotok, és nem alkalmaztatok azt. Vagy lehet, hogy kimondjátok ugyan a szavakat, de egy mantraként mondjátok ki azokat, miközben nem hiszitek el, hogy készen álltok. És ez volt annak az oka, hogy ez az előző hónap kemény volt, és figyeltelek titeket, hogy azon tűnődtetek, és még most is azon tűnődtek, hogy „Készen állok? Vagy vissza fogok élni vele? És akkor máris megint ott találom magam az emberi dolgokban?” – Visszafogtátok, lekorlátoztátok magatokat és leállítottátok azt az energia áramlást, ami lényegében nagyon is természetes.

Spirituális érettség

Ez az egész itt van Edit, és ezt most mindannyiótoknak mondom. Ez mind itt van, de most már értsétek meg, hogy rendelkeztek az ehhez szükséges spirituális érettséggel. A spirituális érettség azt jelenti, hogy felismered ezt az egészet, az ember tapasztalását ítékezés nélkül, továbbá azt, hogy a Mester maga a bölcsesség, és az Én Vagyok-ot, és ez most mind összejön egymással. A spirituális

érettség az, amikor felismered, hogy mi is valójában az energia, hogy az honnan ered. Pontosan innen. (mondja, miközben a szívére mutat)

A spirituális érettség a Megengedés.

A spirituális érettség az, hogy először is teremtő vagy, és ezt tudod már, ha meghallgattad az Én Vagyok Teremtést, és nem csak úgy gondoltad, hogy te ezt már marhára tudod. Ha meghallgattad és megértetted az anyagot, akkor az nagyon egyszerű. Ha nem tudod azt megvenni, mert nincs rá pénzed, akkor is találj meg a módját, hogy megvedd! A valódi teremtés az öröm, és ez most már az ember, a Mester, az Én Vagyok öröme, amik mind jelen van itt. Ez annak az örömnek a kisugárzása minden elvárás, minden meghatározás, minden korlátozás nélkül. Csak a nyílt kifejeződés, annak az örömnek a ragyogása. Ennyi. Ez a teremtés. Ennyi az egész.

Az éretlenség azt mondja, hogy „Nos, mit teremtettem? Mekkora? Hol van? Hogyan válik az a hasznomra?” – Ez éretlenség. A valódi spirituális érettség azt mondja, hogy „Teremtek. Teremtek. Majd fogom magam, és belevetem magam a tapasztalásba. Belemegyek a teremtésbe, és megengedem, hogy az bármi legyen, hiszen ez az én saját teremtésem. És nem valaki másé. A saját energiám az, ami most szolgál engem a saját teremtésem belől.” – Ez a spirituális érettség. Amikor nem határozod azt meg! Nem mondd meg, hogy az melyik nap érkezen meg, vagy hogy milyen nagy legyen, vagy mennyi pénz legyen, ahogy semmit sem határozol meg. Azt sem, hogy milyen típusú autód legyen. Mert az a spirituális éretlenség. Az naivitás. Ezért is volt az, hogy sokan visszafogták magatokat a múlt hónapban attól, hogy megengedjétek, hogy az energia igazán szolgáljon titeket.

Mert nem voltatok biztosak benne, hogy nem fogtok-e belemenni abba a játszmába! Azon elmékedtetek, hogy lehet, hogy spirituálisan mégiscsak éretlenek vagytok, és olyan dolgokat tesztek majd, amit talán az ember korábban megtett volna, mint például azt, hogy „Oké. Teremtő vagyok. Ezért aztán új pénzt, új házat, új munkát, jobb fizikai testet, jobb elmét fogok magamnak teremteni!” – Ezt engedjétek el! Vegyetek egy mély lélegzetet a spirituális érettségetekbe! Nem fogtok visszatérni azokhoz a régi dolgokhoz!

Most már ne féljétek magatoktól – egyikőtök se! Most már itt van nektek a Mester Bölcsessége, az Én Vagyok Jelenlét, és az emberi tapasztalás szépsége. Ne féljétek attól, hogy az energia szolgáljon titeket!

Tudom, hogy nagyon sokan visszafogták magatokat, szinte már lekorlátoztátok magatokat. Hagytátok, hogy ez egy elmés dolog legyen, és nem egy élő dolog, mert nem voltatok biztosak benne, hogy méltók vagytok-e erre. Nem tudtátok, hogy akkor ez most vissza fog-e benneteket fogni, vagy pedig meg fog rontani titeket. Akkor ezen itt és most törjünk át! Itt és most!

Nem lennél most itt, amennyiben nem lennél spirituálisan érett, és tényleg nincs már mit tanulnod. Most már ez arról szól, hogy benne legyél a saját teremtésedben. És tényleg semmit nem kell már tanulnod.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet, és ezt az egészet hozzuk össze egy merahb-bal, egy tudati

váltással!

Valódi Megengedés – merabh

Belekerült egy kis időbe, mire eljutottunk ide, erre a pontra ma. És azt se feledjétek el, bele is érezhettek, hogy amit itt csinálunk az az, hogy közösen összerakunk egy történetet, ami a Realizáció története. Ne feledjétek, hogy sok mindenből, amit ti tanultok és tesztek, mások tanulni fognak. Ők ezt a maguk módján fogják majd megtenni, de részesülnek egy bizonyos bölcsességből általatok, mindannyiótoktól.

(megszólal a zene)

A múlt hónapban nagyszerű Shaumbra összejöveteleket láttam, de az is nagyon egyértelmű volt számomra, hogy sokan visszafogjátok magatokat vagy a teremtéseiteket, és nem hagyjátok, hogy az energia szolgáljon titeket. És fel kellett tennem a kérdést, hogy miért van ez? Miért?

Pedig akkora szépség és olyan hatalmas átalakulás van abban kedves barátaim, amikor hagyjátok, hogy az energia szolgáljon benneteket, mert felismeritek, hogy semmit sem kell manipulálnotok. Olyan nagy szépség van ebben, amikor felismeritek – miközben épp a természetben sétáltok – hogy az energia titeket szolgál. Ne abban az értelemben gondoljatok erre, hogy az energia mit fog tenni a biológiáttal, vagy a bankszámláitokkal. Sétálj egyet a természetben a következő összejövételünkig, és fedezd fel, hogy a természet hogyan szolgál téged, hogyan sétálsz a saját teremtéseden belül, hogy mennyire tudatos és éber vagy.

(szünet)

Múlt hónapban mondhatni félig-meddig elértünk egy fordulópontra. Mindannyian izgatottak és boldogok voltunk, hogy „Az energia engem fog szolgálni” – majd utána jött a Bumm!

Meg kellett kérdezzem, hogy ennek mi az oka? Igazából több gyönyörű találkozásom is volt ezzel kapcsolatosan Kuthumival és Metatronnal. Igen, ebben a hónapban Metatron is elég gyakran behoztam. Kuthumit, Metatron, Tóbiást, és még egy pár drága Felemelkedett Mestert is. Miért van az, hogy hallják a szavakat, amikor azt mondom, hogy „Engedd meg, hogy az energia szolgáljon téged!” – De mégsem engedik azt meg. Miért van ez?

Értékesség. – Tényleg készen állok?

Itt van ez a dolog a sötét éjszakákkal. Tudjátok a sötét éjszakákat felírtuk az előbb a táblára – de tudjátok mik is ezek valójában? Az, amikor azt kérdezed magadtól, hogy „Tényleg készen állok?” – Pontosan erről van szó.

Ezért is mutatkozik az meg azokban a kínzó időszakokban, azokban a borzalmas időszakokban, amikor úgy érzed, mintha széttépnének. Te vagy az, aki teszteled magad. „Tényleg készen állok? Tényleg érett vagyok spirituálisan? Vagy még tovább kell járnom az úton küszködve, vagy most már

tényleg igaz vagyok? Spirituálisan érett vagyok?”

Te próbálsz rájönni arra, hogy tényleg készen állsz-e, és újra meg újra egyre csak letámadod és ostromlod magad ezekkel a sötét éjszakákkal!

És azon tűnődsz, hogy ez meg honnan jöhet. Azon elmélkedsz, hogy ez miért van itt. Azon tűnődsz, hogy miért van az, hogy az egyik pillanatban a csillagok között táncolsz, míg a következő pillanatban pedig padlót fogsz. Te vagy az, aki azt kérdezed magadtól, hogy „Készen állok? Megérdemlem ezt? Méltó vagyok erre?” – Te vagy az, aki magszinten teszteled magad. És ennek véget kell vetned.

Ezek a sötét éjszakák eléggé hasonlatosak a mérnökökhöz. Egyre csak dolgoznak és dolgoznak és dolgoznak a dolgon, de egyszer csak elérkezik az a pont, amikor a mérnököket be kell zárni a szekrénybe, és nélkülük kell tovább folytatni.

Tehát ez itt a lényeg kedves barátaim. **Fejezd be önmagad tesztelését!** Mert semmi mást nem teszel ezen kívül, és ezért is volt az, hogy ebben a múlt hónapban az energiák nem igazán tudtak jól szolgálni benneteket. Ó, na persze, a szátokkal kimondtátok a szavakat, de az nem volt benne az életetekben. Gondolkoztatok rajta, de nem éltétek azt meg.

Most azonnal fejezzétek be saját magatok tesztelését! Ez olyan, hogy vagy „megteszed, vagy meghalsz.” „Vagy maradsz, vagy hazamész!” program. Többé nem fogjuk ezt a játékot játszani!

Tesztelted magad egészen addig a pontig, míg nagy fájdalmaid lettek, amíg nyomorultul éreztél magad, és azt kérdezgetted közben, hogy akkor te most erre tényleg készen állsz? Tényleg méltó vagy erre? Akkor lépünk most már ezen túl!

Lépünk ezen túl, hogy tényleg megtehessük most már a Megengedést zavarmentesen és közbeavatkozás nélkül. Lépünk már túl ezen annak érdekében, hogy az energia szolgálhasson téged a saját teremtéseidben!

Lépünk ezen túl, mert nagyon sok más ember is él ezen a bolygón, akik majd a második hullámmal fognak érkezni, de te ezt visszafogod.

És amennyiben továbbra is tesztelni fogod magad, és továbbra is játszmákat fogsz játszani, és továbbra is fenn fognak állni az energia problémáid, a bőség problémáid, meg az összes többi – akkor ez nem annak a helye!

A sötét éjszakák mindössze azért voltak, mert tesztelted magad. Meg akarsz szabadulni ezektől az egymást váltó mélypontoktól és csúcspontoktól. Bár ezekre szükséged van, amikor először belemész a felébredésbe meg minden másba, mert meg van ennek a maga belső értéke, de egy idő után már megszálltsággá fajul!

Vegyünk egy mély lélegzetet!

És ez annyira könnyű, minthogy meghozod ezt a döntést, kedves ember! Kedves ember, készen

állsz arra, hogy befejezd saját magad tesztelését? – Mert ez az egész nem más, csak egy játszma. – Méltó vagyok rá? Megérdemlem? Vagy még mindig egy szerencsétlenség vagyok? Még mindig vannak egyensúlytalanságaim?

Akkor vegyünk erre egy mély lélegzetet és menjünk bele a valódi Megengedésbe, ami a negyedik pont a táblán. Ez a következő szakasz. Már évek óta erről beszélek, és minden bizonnyal sokat javultatok ezzel kapcsolatosan. De a sötét éjszakák és a viharok után most szépen bele siklunk a Megengedésbe. Többé már nem az ember irányít. Sajnálom, de többé már nem az ember irányít és kontrollál. Az ember persze benne van a tapasztalásban, de most már belemegyünk a Megengedésbe, ami az ember, a Mester és az Én Vagyok szépségének a Megengedése.

A következő hónapban azt szeretném látni, hogy sokan befejeztétek önmagatoknak ezt az egész tesztelését, és tényleg, igazán elkezdtétek hagyni, hogy az energiák tényleg elkezdenek szolgálni. És itt most nem olyan kis aprócska történetekre gondolok, hogy találsz az utcán 100 dollárt, mert az semmi. És nem is arról beszélek, hogy valaki pont akkor áll ki egy parkolóhelyről, amikor neked szükséged van egy parkolóhelyre. Azok csak apróságok. Azok semmik. Ezek pont olyanok, mintha mazsolával etetnétek egy lovat. Ez semmi, ez nulla. (nevetgélések)

Menjünk bele a Megengedésbe, és hagyd, hogy az energia szolgáljon téged! Ami a te saját energiád. A te energiád Edit! A te saját energiád, és nem valaki másé.

Vegyél egy mély lélegzetet!

És te ember, aki tapasztalsz, ember, készen állsz arra, hogy befejezd ezt a tesztelését? Mert nem a Mester tesztel téged. Nem az Én Vagyok tesztel téged. Azok most már türelmetlenek veled kapcsolatban. Készen állsz arra, hogy méltó vagy erre? Pont. És akkor tovább léphetünk.

Ebben a hónapban nem leszek ott körülöttetek. A Keahak-ban ott leszek természetesen, de nem leszek ott, hogy csevegjek veletek. Szeretném, ha megtalálnátok a saját válaszaitokat! Igen, attól még mindig ott vagyok veletek minden egyes lépésnél, bla-bla-bla. (nevetések) De ebben a hónapban vegyétek ezt úgy, hogy vakációra mentem.

Azt akarom, hogy forduljatok befelé, saját magatokba, és azt szeretném, ha beszélgetni kezdenél a Mesterrel és az Én Vagyokkal. És szeretném, ha hallanátok, hogy mit mondanak erről az önmagatok teszteléséről!

Te vagy az, aki létrehozod ezeket a sötét éjszakákat azzal, hogy „Méltó vagyok rá? Megérdemlem? Készen állok a valódi teremtésre? Készen állok arra, hogy benne legyek a saját teremtetéseimben?”

Vegyünk egy jó mély lélegzetet!

És külön megköszönve Editnek, akit nagyon nagyra becsülök azért, hogy ilyen jól együttműködött velem, de Edit, lépjünk most már túl ezen! Rendben? Új szék. Új hónap.

Mindenki vegyen egy jó mély lélegzetet!

Túllépünk önmagunk tesztelésén, hogy megtudjuk, hogy tényleg komolyan veszitek-e ezt az egészet? Hogy tényleg készen állsz-e a megvilágosodásra? Hogy tényleg meg van-e benned az erre vonatkozó határozottság? Készen állunk a tovább lépésre. És ez úgy fog először megmutatkozni, hogy hagyod, hogy az energia téged szolgáljon. Ennyi.

És ezzel, minden tisztelem mindannyiótoké, és úgy körülbelül 30 nap múlva találkozunk újra!

Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa. Köszönöm.

(a zene véget ér)

És minden jól van a teremtés egészében. Köszönöm. (a közönség tapsol)

Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com

Szerkesztő és magyar nyelvi lektor: Thomázy Tímea – timea.thomazy@centrodauida.com

Magyar szinkronos video megtekintése itt: <http://www.centrodauida.com/webcast/>